

V. évfolyam, - 1. szám. (1987)

vitéz Barancki Tamáska Endre

Nemzetes

vitéz Ághy-Asbóth Zoltán úrnak

szkv.m.kir. csendőrezredes, Szt. László és Árpád
rendi lovag

Kedves Zoltán Bátyám!

Közeledünk a nevezetes dátumhoz. Az Úristen különös kegyelme és szeretete kellett ahhoz, hogy Zoltán bátyámat ilyen hosszú élettel áldotta meg.

December 7. így nekem is egy felejthetetlen dátum marad, hisz abban a szerencsében volt részem, hogy egy ideig Zoltán bátyám parancsnoksága alatt szolgálhattam. - Nem akarom most megboldogult parancsnokaimat bírálni, de azt hiszem, de azt érzem is, hogy az az idő, amit a Máramarósszigeti Osztálynál, mint segédtsízt, majd mint szárnyparancsnok voltam, szolgálati időm legszebbje s egyúttal legértékesebbje volt.

Szívesen gondolok arra a férfira, magyarrá és tisztre, aki parancsnokom volt.

90 év, milyen nagy idő egy ember életében, kis híján egy évszázad. Leírni könnyű, de végig élni az már sokkal nehezebb.

Asbóth Zoltán hadnagy katonai kiválóságáról és vitézségéről többször tett tanúságot. - Neve belekerült az ezrede történetébe, mert nem akárcsak érdemelte ki a Tiszti Arany Vitézségi Érmét. - Asbóth Zoltán hadnagy azok között a kevesek között volt, aki ezt elnyerte az olasz fronton.

Élete valóban egy regény s ha a Magyarok Istene jobban segített volna bennünket s szerencse csillagunk nem hanyatlik le, akkor tisztii pályája még magasabbra ivelt volna, jól tudom.

Milyen jó érzés volt nekem, hogy mint egy apa a fiát, úgy keresett fel itt kinn a "kényszer száműzetésében". Ő nyújtotta felém szinte elsőnek segítő kezét. Ezt sem lehet elfelejteni.

90. születésnapja alkalmából kívánom az én szeretett volt gazdámnak, - Zoltán bátyámnak, - hogy a Magyarok Istene áldja meg! - Adjon neki még to-

vábbi számos esztendő és igen jó egészséget, hogy még sokszor tudjuk köszönteni.

Isten éltesse Ezredes Urunkat !-

Régi bajtársi megbecsüléssel, ragaszkodással és őszinte szeretettel
köszönti és öleli;

1986, dec. 5. -ém.

Stankovics
/ volt alárendeltje /

F ü r y L a j o s ;

A v é r k o n z e r v ...

(Szilvássy László főhadnagy emlékére,)

A havat, meg az esőt paskolta a szél és néha az ablaknélküli váróteremben bődülve orgonázott, sivákolt, jajveszékelt míg valamelyik sarokban fáradtan kimult. Aztán nagy csend következett és akkor újra előről, előbb csak sziszegve, vinnyogva, aztán mindjobban örjöngeni kezdett újra.

Odakinn pászkos fehér hóban végtelen hosszú sorokban német "I" kocsi havazódtak a végányokon, ember nem igen járt és a póznákon túl zabolátlanul örjöngött a szél.

Réggel óta vártuk a vonatot a Konotop-i állomáson.

Az állomás telve magyar, meg német katonákkal.

Némelyik sarokban magasra felrakta a szél a havat és némelyik sarokban bakák horkoltak hengosen.

Négyen ültük körül a német vérkonzervet.

Az életnek olyan kevés értelme látszott.

Hóviharokon, sknákon, témadásokon keresztül összeverődöttünk az összebombázott állomás egy szélvédte helyén és a kövé fagyott kenyeret rágcstuk, vagy amíg egy kis meleget szivtunk magunkba, körmünk között ujjunkra égett Morava cigaretta. Eddig terjedt az élet. Aztán indulni tovább, megint valamerre a hidegbe, fagyba és halálba. Azalatt otthon a kávéházakban, a jól fűtött helyiségekben még mindig betartották, hogy pénteken csak vajban rántott harcsa szeletet esznek vacsorára és badacsonyi kéknyelűt hozza. Az újságokból és a rádióból a háborúról is értesül a polgár és néha az operaházi előadáson a Fidelio második szünetjében arra gondol, hogy milyen barmok is azok, akik odakint háborút játszanak. Mennyivel szebb és jobb dolog itthon Karácsonyi tanácsosok házibálján udvarolni a szép Bogdánkinének, vagy a moziban összebújni Gizikével, miközben a híradóban égnak a házak és a sárban lépkedő katonák néha belenéznek a felvevőgép lencséjébe, aztán már el is tűnnek.

Erről beszélünk Szilvássy főhadnaggal, miközben a bicskahegyre szűtt fagyott vérkonzervet gyömszőljük a szánkba a konotopi váróterem sarga kockáin ülve.

Charkovból jöttem és Kievbe igyekeztem, Szilvássy főhadnagy pedig Darnicáról utazott vissza Kamjenkába.

A vérkonzerv hozott össze bennünket, négy magyart a pályaudvar zsúfolt tolongásában.

Tulajdonképpen Sinkó Béla tábori postásnak volt a konzervje és amikor kinyitotta a két kilós dobozt, felhajtotta a tetejét, két térde közt le-

tette a kőköckára és magyaros vendégszeretettel invitált közelebb bennünket. Így verődünk össze a vérkonzerv mellett négyen magyarok és így ismerkedtem meg Szilvássy Lacival.

Járkáló katonák lépkedtek át a csizmáinkon, néha valamilyen belenk botlott. Az oldalunkat hasogatta a szél és felülről a fejünkre verte a havat.

A negyedik Kiss István tüzér hadnagy volt, aki kórházból jött vissza és valahová Neshin-he igyekezett.

Nagy étvággyal ettük a konzervet, Szilvássy cigarettazott is közben, azt mondta, hogy így sokkal izletesebb, olyan mintha füstölt volna. A konzervben semmi fűszer nem volt és, hogy mégis tudjuk, hogy mit eszünk, Szilvássy azonnal előadást tartott arról, hogy milyen melléktermékekből készítik a németek a vérkonzervet.

Ennek ellenére tisztára ettük a dovozt, utána a tüzérhadnagy számozott Levante cigarettaiból rágyújtottunk és mikor már ezt hittük, hogy a jólét tovább nem fokozható, Szilvássy oldalba bökött.

- Te, segítsd már kicsibálni ebből a dakuból ezt a butykost. Ha takarékosan felnegyeljük, felmelegedhetünk egy időre.

Az üvegben rettenetesen büdös szilvapálinka lötyögött.

Elsőnek a tábori podtás, mint vendéglátó huzott, aztán butykos sorra járt.

Egymásnak nyomtuk a hátunkat, hogy melegedjünk és amint a cigaretta kiegétt az ujjunk közül, ülve aludtunk.

A köpenyek deresre fagytak a leheletünktől, amikor körülöttünk a pályaudvar mozgolódni kezdett.

Megjött a vonat.

A fehérre fagyott mozdony sisteregve gőzölt a hidegben.

Megállt a hó és kemény egyasztó hideg terebelyesedett rá mindenre.

Közetfogtunk.

Aztán mentünk négyen négyfelé, ki a vonatra, ki az állomásra vissza, ki az átvonulási szállásra.

Másodszor Ovrutuban találkoztunk, amikor égtek a házak és szürke arcú sebesülteket vittek a szánokon a segélyhelyre. Feketére sirt szemű orosz asszonyok szoknyájukhoz szoritották gyerekeiket és néha vijjogva a kocsik köze csapott egy akna és a szétszaggatott kocsizok, lovak és szánok darabjai röpködtek a levegőben.

Bekötött arcú zászlóost támogattak botladozva a kötözőhelyre és egyre csak azt mondogatta.

- Nem látok, jaj Istenem megvakultam...

A dél is elmúlt, amikor az oroszok visszavonultak az erdő felé és két szakasz utánuk ment üldözésre.

Késő délután ültünk le az ebédhez, disznópörkölt volt és túrós palacsinta, rumos tea.

Szilvássy Laci kitűnő házigezda volt.

- Látod ez egy kis darab Magyarország itt. Ezzel a századdal itt a Dnyeszna mellett, két napi járásra a legközelebbi vasuti állomástól, vagy alakulettől, élünk. A konyhán a falon egy iskolai magyar címer meg egy kereszt volt, aztán Budapestről a kivilágított Lánchid és néhány magyar könyv.

Az orosz kocsizok is törtek a magyar beszédet már és a lányok magyar nótákat énekeltek, vasárnap mákos tésztát csináltak és a táska gramfonokból Szelezcky Zita énekelt.

A szolgálatvezető lerakta az asztalra a zöld tábori lapokat, amelyek a másnapi tábori postával elindulnak haza a kis magyar felvakba és városokba.

Azon a éjjelen sokáig beszélgettünk Szilvássy Lacival.

Amikor másnap tovább indultam Korosztén felé, kijött utánam és megfogta a karom.

- Hogy is hívták azt a lányt? - ott lakott a Wakerle telepen a Kínizsi utcánál szállt fel mindig a villamosra....

Több-mint tizenöt év telt el az utolsó találkozás óta.

Hirt nem hallottunk egymásról, pedig mindkettőnket a magyar sors vetett nyugat felé. Talán a háborús emlékekkel együtt az emigrációs szétziláltságban felvillant az emlék.

Torontóban a Spadina-n találkoztunk újra.

El volt, Lacinak a kezében füstölt a cigaretta, valahonnan szilvepálinkát szerzett a tisztelőtemre, körülöttünk a nagyváros lüktetett, kavarogott és Laci közelebb húzta a széket.

Tudtam már akkor, hogy mi lobog a lelkében, hiszen ezért hívott.

Magyar irodalmi és művészeti lapot akart indítani az emigrációban, magyar könyveket és magyar nyomdát akart...

Akárcsak akkor Yampolban, vagy Kemjenkénál, egy századnyi kivetett magyar élte a kemény életét, amíg a többi magyar jól élt, politizált, vitatkozott, ellenálló volt, gazdagodott és hasasodott.

Valahogy most ilyen volt a helyzet.

Munka után magyar irodalmi lapot indítani, amikor külön munkával jól lehet keresni, amikor újra érdemes és lehet vagyont gyűjteni, házat, autót venni, újra lehet utazni és bankszámlát nyitni.

Kik szok a megátalkodott magyarok, akik a fűrésztő munkájuk után magyarul írodalmi újságot akarnak készíteni, amikor autót lehet venni és Európába lehet utazni?

Szilvássy Laci közelebb húzta a széket.

- Látod ez megint egy kis darab Magyarország, itt ebben a padlásszobában is lehet szerkeszteni és nyomda is lesz, papíris lesz, majd valahogy megleszünk, de hát Brjenszkban is megvoltunk.... irsz bele?

Osszenevetett a szemünk, amikor kezétfogtunk.

Aztán mintha a halottak feltámadtak volna, úgy jöttek Kosic, Simon tizedes, Boci bácsi, Dénes Jóska és a többiek utódai.

A kis szerkesztőségi szoba megtelt magyarokkal.

Es Szilvássy Laciban a soha nem hamvado magyarláng elindította, életrehozta, megvalósította azt a képes, irodalmi és művészeti lapot, amely szerényen, hétről hétre, hónapról hónapra vergődve, átvészelté az időt és vitte a magyar gondolatot tovább, akárcsak ott a brjenszki támaszponton.

Az emigráció kérlelhetetlen, mindent elsőprő tengerében ez a lap is elmúlt, de aki létrehozta, annak neve mindig élni fog, mint névtelen katonái emléke a Brjenszky erdőben.

* = *

vitéz Barancki Tamáska Endre ;

A felejthetetlen esemény.

+++++

A jászberényi csendőrlaktanya ünnepi díszbe öltözött. A reggeli légy szellő vígan lobogtatta a nemzetiszínű zászlót a laktanya ormán. Az udvar sárgahomokja akkuratúsosan felgereblyézve. Az istálló előtti részt Sándor az udvaros gyerek még szabályos vizesnyolcasokkal is szépen feldíszítette.- Junius 17-re ébredtünk, a Kormányzó Urunk születésnapjára.

Juhász Béla százados úr, szárnyperancsnok a katólikus legénység-gel ment el a templomba, míg jómagam pedig a kálvinistákkal a mi templomunkba.

A jász-kunok megtöltötték a templomot s Sipos Tiszteletes Úr szép beszédben emlékezett meg Legfelsőbb Hadurunkról.

A záróének is elhangzott már a kántor halkán játszotta az orgonán a befejező akkordokat. A Diszteletes Úr már cinterem előtt a jász-kun gazdákkal parolázott régi jó szokás szerint. A presbiterek is már egyenkint odaszállingóztak a papjuk mögé.

Mi, csendőrök egy csoportban jöttünk ki. Velünk volt Madaras lovas alhadnagy is, mivelhogy ő is "vastagnyakkú" volt.

Arokszállási Bertalan, módos gazda meg is invitált bennünket, hogy egy pohár borra térnénk be a portájára. Megköszöntük a meghívást, de jelenleg annak nem tudunk eleget tenni. Pedig nekem még külön oda is sügta, hogy a két hete vett szép három éves csikóját is szeretné nekem megmutatni.

Igy hamarosan vissza is tértünk a laktanyába, ami nem is volt túl messze a templomtól.

A laktanyában már intézkedett is erősen a tatársimára borotvált fejű mokány őrsparancsnok, Hajdú József lovas tiszthelyettes. Megtette a könyvében is az utolsó intézkedéseit a díszebéddel kapcsolatban.

Az őrszlaktanya nagy tanulószobája erre az alkalomra ünnepi díszbe öltözött. A Kormányzó arcképe körül tölgyfaágakkal volt a díszes keret befedve. Az asztalok T betű formájára voltak összetolva s azok vakító fehér abrosszal voltak leterítve. Körben a tányérok evőeszközök katonás rendben állottak, míg középen pedig virágvázákból hatalmas virágcsokrok adták a bőditő illatot.

..... Besiettem a szárnyirodába Juhász százados úrhoz. - Nemsokára kopogás az ajtón és a napos csendőr jelentette, hogy a legénység együtt a nagy ebédlőteremben. - A szárnyparancsnok mögött léptem át a nagy terembe. Az ajtónál Koréh Márton lovas alhadnagy, az I. szakasz parancsnoka állott, mint egy bronz szobor.

Harsány hangon "Vigyézz" kiáltott s megtette a jelentését.

Az asztal T betűjének a felső végén ült le középen a szárnyparancsnokunk, balra mellette én, jobbra Koréh és Madaras lovasalhadnagyk, míg mellettem meg Duke alhadnagy foglalt helyet.

A természet néma csend ülte meg, így annak a betévedt árva légynek is a zúgása nagy zajt csapott aránylag. A közgazdálkodás vezető körbejárva az asztalt, megtöltötte a poharakat világos aránysárga színű rizlinggel.

Juhász százados úr felemelkedett székeről s rövid, de katonás beszédben emlékezett meg Hadurunkról. - Majd kis szünetet tartva felemelte poharát. Erre nagy sarkantyú pengések között mindeki vigyázba merevedett s magasra emelte poharát szintén.

- Isten éltesse Hadurunkat-vitéz nagybányai Morthy Miklóst, - Magyarország Kormányzóját! - hangzott el mint köszöntő beszédjének befejező akkordja. - A poharak fenéig kiürültek, majd újabb sarkantyú pengések között a szárnyparancsnok után mindenki elfoglalta helyét.

Újabb csend következett. Duke alhadnagy felállva helyéről koronás s címeres hatalmas borítékot nyújtott át hátulról Juhász százados úrnak, majd még egy díszes dobost.

A szárnyparancsnok újra felállt a székeről, s kinyitva a nagy borítékot egy hatalmas okmányt húzott abból elő. Olvasni kezdte;

- A Kormányzó Úr Üfömlétsága, a mai napon Koréh Márton m.kir, csendőr lovas alhadnagynak 35 évi kiváló szolgálatának elismerése képpen a 35 éves Jubileumi Diszermet adományozza.....

Minden szem Koréh alhadnagyra tekintett. "előző vékony kún bajuszát kétfelé simítva állott fel az asztal mellől kemény vigézz-állásba, a szárnyparancsnok felé fordulva. Juhász százados úr odalépett Koréh alhadnagy elé s a csillogó kitüntetést a mellére tűzte, majd átnyújtotta neki a díszes okmányt.

Koréh alhadnagy arca kipirult s szemei pedig csillogtak a nem várt ö-

rönteli meglepetéstől.

Juhász százados úr kezét szoritott vele, majd mindketten elfoglalták a helyüket.

..... Hajdu tiszthelyettes a szemesarkából már intett is az ajtóban álló közgazdálkodás vezetőnek. - Az ünnepi ebédet elkezdtek tálalni.

Az asztal felső szélén Bánkúti Lovascsendőr fehér keztyűben kínálta az aranysárga karikákkal megrakott gőzölgő finom Esterházy tyúklevest. - Julis néni az őrsfőzőnő ma újra kitett magát. Ő is jól tudta, hogy ma nagy nemzeti ünnepünk van.

A levest kétszer is körülhordták s azután következett a második fogás. Pirosra sült disznókaraj körülrakva petrezselymes friss burgonyával gőzölgött hamarosan több pecsenyés tálban az asztalok közepén. Úveg tálakban pedig felváltva házikészítésű finom uborka, csalamádé s barack, körte befőttek. Mindenki szájaíze szerint vélogathatott a jó dolgokban. Az ünnepi ebédre a nagy tálakon behozott tőrös, képosztás és meggyes rétes tette rá a pontot.

Ehes bizony ott nem maradhatott senki, mert az ételektől az asztalok szinte görnyedeztek. - Lassan halk beszélgetés is elkezdődött. Engem Duka alhadnagy szórakoztatott régi csendőr történetekkel. Juhász százados úr pedig - pedig ő elég szűkszavú volt, - Madaras és Kőrén alhadnagyokkal váltott pár rövid mondatot. - Majd végighordozta tekintetét az asztal körül ülőkön, ami szinte egy láthatatlan jel volt, mert újra csend ulte meg a terem. Nagy köves pecsétgyűrűjével megcsendítette poharát. Erre még a légy zúgását is meg lehetett volna hallani, olyan kriptai csend keletkezett. Mindnyájan vártunk, hogy mi is fog történni. Juhász százados úr mosolygós arccal odafordult Kőrén Márton alhadnagy felé.

- Mondja el Kőrén, - hogy az eltöltött 35 év alatt mi is volt a legérdekesebb esemény szolgálati ideje alatt. -

Minden szem Kőrén alhadnagra meredt. - Vártuk, hogy milyen gyilkosság, vagy betörési eset, vagy valami igen érdekes hyomozás története fog most majd az öreg alhadnagy szájából megelevenedni.

Kőrén alhadnagy megköszörülte torkát, kétfelé simította lelógó kún bajszát s komótosan elkezdte mesélni a történetet.

..... Régen történt nagyon..... Vagy 34 évvel ezelőtt... Próbacsendőr voltam még akkor én is. Fíatal s még alig pelyhedzett valami mis bajsz féle az orrom alatt, amit egyszer Czinege törzsmester meg is jegyzett, hogy miért nem mosdom, mert valami piszok van az orrom alatt....

Tanultam, - képeztem magamat s igyekeztem, mert az volt az elhatározásom, hogy igen jó, csendőr akarok lenni. - Őrsperancsnokom Sebesi Ároly igen kemény ember volt, - őt még soha senki nem látta nevetni, de még mosolyogni sem. De mindemellett igen igazságos volt s szerette, ha az alárendeltjeivel a tiszti szemléken mindig csak szép eredményt tudjon felmutatni s ki-váló szemlejegyzőkönyvekkel gazdagítse az őrsének hírnevét.

Amikor az első kimenőmet megkaptam az egyik vasárnap déli 12-től este 9-ig, annyira izgatott voltam, hogy már öt órára újra visszamentem a lak-tanyába. Még véletlenül sem akartam elkésni. Az idősebb csendőrök meg is kér-dezték megdöbbenve, hogy talán nem vagyok beteg?

..... Az őrsön Szabó Bálint törzsmester, öreg kitanult róka volt.

Most már elmondhatom, mert ő is már igen régen a Tejútton portyázik.... Sokszor voltam vele szolgálatban. Szerettem vele szolgálatba menni, mert mindig csak tanított, oktatótt s a régi tapasztalatait szívesen adta át nekem, mint fíatal próbacsándőrnek. A tudást majdnem hogy csak úgy gyömö-szölte bele a fejembe. - Később is sokat volt az eszemben, mert tanítását későbbi éveimben nagyon jól tudtam gyümölcsösztetni.

..... Egy alkalommal egy notórius cigányt fogtunk el. Keszeg Balogh Kálmánt. - At kellett kísérni a szomszéd faluba a főszolgabírói hivatalhoz. A járőrtéskéink duzzadtak az iratoktól. A nap is jó, melegen tűzött le ránk A tarkónkon is már lassen gurultak le az izzadságcseppek időnként, amit nem

győztünk törölgetni.- Keszeg Balogh pedig csak úgy meztláb egy rongyos nadrágban, ingujjban poroszkált előttünk. Már annyiszor volt csendörkézen, hogy ezt fel sem vette.

Egy nagy vadkörtefához érve, Szabó törzsörmester megállította az elfogott cigányt, hogy magunk is szusszanthassunk egy kicsit. Láttam az arcán az öreg róka járőrvezetőnek, hogy valamin töri a fejét. De én nem voltam gondolatolvasó s így megfejteti azt nem tudhattam. Szabó levette a kakastollas vadászkalapját s annak a belső megizzadt részét szépen körül-törölgette a zsebkendőjével. Szúrós szemeivel a cigányra nézett majd pedig rám vetette tekintetét.

- Ide figyeljen Koréh !- Én tudok egy rövidebb útat is itt jobbra az erdőn keresztül. Így vagy másfél kilométert nyerünk.- No meg az erdőn nem lesz nekünk sem olyan melegünk, mint itt a tűző napon.

Csak hallgattam, hisz Szabó törzsörmester volt a járőrvezető s így ő jobban tudja, hogy mit is lehet csinálnunk a portyázások alatt.-

Keszeg-Baloghnak kiadta az ukászt, hogy térjen le az útról s vegye irányba a kis erdőnek a környező részét.- Így ist történt. Elindultunk.

Már benn jártunk jól az erdőben s egy csörgedező patak mellett újra megállást parancsolt Szabó törzsörmester. - A csendet ő törte meg.

- Hallod-e Keszeg Balogh !- Téged már annyiszor kellett birói kézre adni hogy én ezt már nagyon unom !- Elhatároztam, hogy nem kísérünk tovább, hanem itt mindjárt egyenlővünk.- Ugysem fog keresni senki.-

Keszeg Balogh először füstös képével vigyorogni kezdett. De Szabó már adta is a parancsot.

- Koréh próbacsendő !-Kösse be azemet zsebkendővel ennek a cigány-nek !

Most már a vigyor az arcára fagyott Keszeg Balognak is, de még azért mindig azt hitte, hogy csak tréfálkozik a "törzsúr!"

Bekötött szemmel s megbilincselte kézzel állott Keszeg Balogh a kis patak partján.- Szabó törzsörmester pedig intett nekem, hogy menjek közelebb hozzá.- Itt aztán sügve mondta nekem, hogy vegyek fel egy kavicsot s óvatosan lopkodjak a cigány mellé s amikor ő majd elsüti a puskáját, a kis kavicsal végjem fejbe.- Bölintottam szónélkül, hogy megértettem.

- No cigány ! - Imádkozz, mert itt az utolsó órád ! -harsogta Szabó.

Vagy háromszor is megcsattogtatta a zárdugattyút a puskáján, majd csörtöltött.- Meghúzta a ravaszt és a levegőbe lőtt egyet.- Visszhangzott az erdő az eldőrdült lövéstől. Ugyanakkor én meg a kavicsok homlokpon ütöttem Keszeg Baloghot.

A cigány, mint egy rongy esett össze. Én Szabó törzsörmesterre néztem, ő pedig rám. Láttam az arcán, hogy ő is meg van egy kicsit ijedve. Mindketten lekaptuk tollas kalapunkat s azzal meregettük a patakba a vizet s szorgalmasan locsolgattuk a gyepem elnyult élettelen cigányt. Én már a zsebkendőt is letéptem a szemérről, de Keszeg Balogh még csak meg sem mozdult.

- Az irgalmát !- Ez valóban meghalt!- kurjantott fel Szabó törzsörmester.

Enyhén ütögetni kezdte a cigány arcát, majd a szakadt ingét kétfelé repesztette elől s hallgatni kezdte, hogy dohog-e még a szive. A pillanatok is igen hosszú időnek tunk akkor fel. - Egyszerre aztán Keszeg Balogh is megmozdult s nyitogatni kezdte a szemét.- Mi egészen közel hajoltunk felé, hogy lássuk, magához tér-e ?- Aztán Keszeg Balogh egyszerre csak tégra nyitotta nagy fekete szemeit s megszólalt.

- Hát még a menyőrségben is utánnám jöttek a törzsúrék !

Nagy kö esett le szívünkről ebben a pillanatban. Amikor felült, Szabó törzsörmester még egy cigarettaival is megkínálta. - Majd vagy jó tíz perc múlva komótosan bekisértük a cigányt a főszolgabírói hivatalba, aki azon morfondírozott, hogy közben Szent Péterrel is találkozott már.

Ágyúöntő Gábor Áron honv. tüzérőrnagy
szobra

kegyeletes szavakkal emlékezett meg a II. Világháború hősi tüzéreiről s azok helytállásáról az utolsó töltényig. Beszédét nagy figyelemmel hallgatta az ünneplő közönség. - vitéz nemes Barancki Tamáska Endre először felolvasta Almásy Lajos hmtk. ezredesnek a tüzérekhez intézett levelét majd pedig a Dr. v. Koltavéry-Dénes által írt tekeretsét. A krónikási szerepét ismét ő látta el. Részlet a tekeretséből;

Az égi ütegnek száma növekedett,
Mert egy öreg tüzér itt hagyott bennünket.
Tavaly még mosolygott, - beszélt hozzánk szépen,
"Jövőre is jövök! - mondta, "megigérem."
De az Úristennek más volt a parancsa,
Gyors behívót küldött le Sarasotába.
Merényi Árpád bá' mindjárt jelentkezett,
Szinte búcsú nélkül hagyott itt bennünket.
De tüzér szellemét itt közöttünk hagyta,
Az Úr zsámolyánál jelentését adta.
Borbála áldólag nyújtotta ki kezét,
Egy tüzér ezredes meglátta ütegét.
Aldott az emléke - nekünk biz' hiányzik,
De tüzér jelleme közöttünk világít.

... Majd ezután következett a vidék része a tekercsnek s kifigurázottakon jól mulatott az ünnepi közönség. A tekercsnek éppen hogy vége volt, amikor következett az est meglepetése. Dr. vitéz Kárpáthy Sándor állott

Szt. Borbála est Sarasotában;

A sarasotai és környékbeli volt tüzérek 1986. dec. 4.-én gyűltek össze ismét, a Lido Beach-i Holiday Inn külön termében, hogy Borbála estjüket megtartsák. - Ez immár a nyolcadik volt s szinte már hagyományossá is vált városunkban.

A vendégeket Apáthy László üdvözölte és köszöntötte, majd felkérte Főtiszteletű György Árpád ref. püspököt, aki szép fohászbán emlékezett meg a tüzérek ünnepnapjáról, s beleszótt emléket a tavaly elhunyt Merényi Árpád tüzérezredesnek is, aki 89 éves-ként az USA legidősebb magyar tüzértisztje volt.

Az ünnepi vacsora elfogyasztása után folytatódott a műsor. - Dénes Jenő, mint most már itt a déli végeken a legidősebb tüzér volt az ünnepi szónok. Beszédébe beleszótt Szt. Borbála életét is, mint tüzérvédszentjét, valamint

a mikrofon mögé és egy "pöttkeercset" olvasott fel, amelynek vidám rímében a krónikást figurázta ki. Mindkét tekercsnek nagy volt a sikere.

A Borbála estén a következő volt tüzérek jelentek meg; Apáthy László, Dénes Jenő, Dr. vitéz Kárpáthy Sándor, Dr. vitéz Kemény Zoltán, Dr. Kuli Sándor, Lehoczky Kálmán, Myskowszky Imre, Pesthy István, Szerényi Béla, vitéz Szűcs Ervin, és vitéz Baranchi Tamáska Endre.

A Borbála-est kiváló megrendezésért Apáthy Lászlónét illeti a köszönet. - Úgy váltunk el, hogy jövőre újra összejövünk !

Dénes Jenő ünnepi beszédét mondja.

v.n.s. Baranchi Tamáska Endre Borbála-tekercsét olvassa.-

A Szt. Borbála estén megjelent tüzérek.

Dr. Fűry Lajosné-Gitta, mint a sarasotai Magyar-Amerikai Kultur Egyesület Elnöke egy évi kiváló munkálkodása után 1986. dec. 21.-én tartotta meg utolsó műsoros délutánját. A műsor kiemelkedő száma volt Hidy Márta hegedű művésznő felépte. Brahms, Hubay és Vecsey hegedűszámokat adott elő igen nagy felkészültséggel s ennek megfelelő sikerrel. Longorán kísért Diane Fabiani. Dr. Fűry Lajos író "Karácsonyi megemlékezés." c. elbeszélését olvasta fel. A gyerekek pedig Bethlehemes játékot adtak elő Lehoczkyné-Melinda betanításában. Boros Ilona Karácsonyi énekeket adott elő. Utána kellemes ünnepségek között beszélgetett el a társaság.

1987 febr. 15.-én pedig Dr. Fűry Lajosné-Gittának a klub szokásos havi összejövetelén egy díszes EMLÉKLAP-ot nyújtott át vitéz nemes Baranchi Tamáska Endre a Gitta barati körének nevében megfelelő dicsérő szavak kíséretében, amelyet kiérdemelt az egy évi kiemelkedő munkájával, míg Dr. Fűry Lajos pedig egy szép székfücsököt nyújtott át neki.

Dr. Fűry Lajos író újra tavaszi előadó körútra indul. Elsősorban is Kanada nyugati városiba; Edmonton, Calgary és Vancouver-be. Sok sikert kívánunk neki.

Floridai Csendőrnep.

+++++

Nyugodt lelkiismerettel írhatja a tudósító, hogy 1987, február 20.-án a Sarasota és környéke magyarságának a krémje gyűlt össze a Lido Beach-i Holiday Inn külön termében, hogy megünnepeljék immár kilencedszer a Csendőrnepot Sarasota városában. Az egybegyűlt vendégeket, honvédeket, csendőröket és csendőr barátokat vitéz nemes Baranchi Tamáska Endre v. MKCsBK vezetője üdvözölte s külön köszöntötte vitéz Levalt-Jeziarski László Vitézi Székkapitányt, nemes Áhonyi Arzén Szt. László rendi Törzsszéktartót, valamint a Clevelandből látogatóba jött vitéz Megay Lászlóné Nemzetes Asszonyt.

Az ünnepséget Főtisztelendő György Árpád ref. püspök, Szt. László-és Árpád rendi lovag felemelő szépségű imájával kezdte meg, amelyben a Csendőrség több ezer hősi-és mártír halálát halt tagjáról emlékezett meg kegyeletesen.

Ezután kezdődött a vacsora, amelynek befejeztével folytatódott a műsor.

Az MKCsBK volt vezetője felolvasta Dr. Kiss Gyula MKCsBK Központi Vezetőjének erre az alkalomra küldött üzenetét. Majd bejelentette, hogy ezt a Csendőrnepot vitéz A g h y Z o l t é n csendőrhadnagy emlékének szentelik,

aki 1945 tavasszal budai királyi vár védelmében halt hősihalált. Az ünnepi beszédet Görgey Kálmán mondta, akinek jól felépített beszéde nagy sikert aratott. Hajos István; "Kakastollások" c. versét Áelemen Tibor adta elő megfelelő átérzéssel. A befejező részét a műsornak a közkedveltségnek örvendő író, Dr. Fűry Lajos-tb. csendőr olvasta fel. Novellájának címe; "A rézszes rigó."- Humoros elbeszélésével, mint máskor is, igen nagy derűtséget

keltett a közönség soraiban.

Jelen voltak a következő csendőrök; Sörényi-Sander István, ns. Záhonyi Arzén, Dr. Kuli Sándor, Dr. Borhy Emil, Görgey Kálmán, Dr. Kara László és vitéz nemes Baranchi Tamáska Endre századosok.

Üdvözlőket küldtek; v. Aghy-Asbóth Zoltán cső. ezds., vitéz Németh Endre tb. cső. szds., Nt. Dr. Szabó Károly cső. szds., ref. lálkész, Pekéry István cső. fhdgy, Kiss Gábor KCM. cső. fhdgy, és Nagy János cső. szakv. -

A VITÉZI REND részéről jelen voltak; v. Levalt-Jezierski László Székkapitány, v. ns. Baranchi Tamáska Endre tb. székkapitány, v. Bak András, v. Pesthy István, Dr. v. Kemény Zoltán (udvari fényképészünk) özv. v. ns. Megay Lászlóné és özv. v. Borosdy Gyuláné Nemzetes Asszonyok.

A Souverain Szt. László Tség. és Rend részéről; ns. Záhonyi Arzén Törzsszéktartó, v. ns. Baranchi Tamáska Endre v. Széktartó az USA-ban, Ft. György Árpád, v. L. Jezierski László és Szalay István lovagok.

Az ünnepi társaság meg elég soká maradt együtt s az utolsók közel éjfél előtt hagyták ott a termet.

Az általános vélemény szerint a csendőrnapi ünnepség igen jól sikerült s nemcsak a csendőrök, de a csendőrbarátok is kiválóan érezték magukat.

/csend-őr-szem /

Kelemen Tibor, Görgey Kálmán és Dr. Fűry Lajos

v. B. Tamáska Endre megnyitja az ünnepséget.

A Csendőrnepon megjelent csendőrök; b-j-ra; ülősorban; Sörényi-Sander István, Dr. Kuli Sándor, Dr. Borhy Emil, állnak; v. Baranchi Tamáska Endre, Dr. Kara László, ns. Záhonyi Arzén és Görgey Kálmán.

M-A-G-Y-A-R V-A-G-Y-O-K.

Magyar vagyok, magyarnak születtem!
 Magyar nőtát d, lolt az Apám felettem!
 Magyarul tanított imádkozni Anyám:
 Szeretni téged, gyönyörű szép Hazám!
 Magyar iskolákban tanítottak minket!
 Mély ISTENI Hitre, tiszteletre, szeretetre!
 Amikor felnöttünk, hű katonák lettünk:
 Hazaszeretetre, hazánk védelmére, kiképeztek bennünk:
 Több mint ezer éve, Őseink is ezt tették:
 Tengernyi vér árán, Hazánkat mentették:
 Mi ugyanezt akartuk a két háboruban:
 De a bűnös nyugat, az ISTEN tagadókkal:
 Trianonban, Jaltában, Feldarabolt bennünket,
 HOSOK, MARTIROK, 56-és hősihalált halt Testvérek:
 Amikor kérjük a MINDENHATÓ ISTENT:
 Hogy örök nyugalmat, békeséget adjon Nektek:
 Mi az Otthonunkból kiűzbözött Testvérek.
 Amíg élünk imádkozunk értetek:
 Otthon maradt, elnyomott, üldözött magyarok.
 ISTENI hitben, szeretetben, összefogva éljétek.
 Templomokba járva, énekeljétek!
 Hiszek egy ISTENBEN és a SZENT FIÁBAN:
 Hiszek egy ISTENI, Örök igazságban:
 Hiszek Magyarország feltámadásában:
 Ha Ő velünk, ki ellenünk? A bűn hatalma megdől.

v. Ághy-Asbóth Zoltán.
 öreg magyar.

vitész Ághy-Asbóth Zoltán ezredes
 már 90 éves korában a muskegoi
 otthonában.

THE WHITE HOUSE
 WASHINGTON

Mr. Zoltán v. Ághy-Asbóth

Route 2

South

Mi

Congratulations and many happy returns of the
 day. May you have a joyous celebration and all the best
 in the year to come. Our best wishes are with you for a
 very Happy Birthday. God bless you.

Vaughn Reagan Ronald Reagan

Bajtársi szeretettel köszöntjük
 vitéz id. N é m e t h Endre
 ny.m.kir. százados, Szt. László
 lovagot, aki a Ludovika Akadémia
 tanára volt. Résztvett az I. Világ-
 háborúban, majd a Felvidék vissza-
 csatolása előtt mint "Rongyosgárdis-
 ta" harcolt s fogságba esve a csehek
 Illava hirhedt börtönében tartották
 fogva.

Isten éltesen Bandi Bátyánk !

/ NB. 0 is 90 éves. /

.....
 Dr. Kuli Sándort bajtársi szeretettel köszöntjük a 74 . születésnapján !

.....
 "A hazug embert könnyebb utólrni mint a sánta kutyát." Mondta többször az
 én latin tanárom Dr.vitéz Dengelegi Lajos. Ez jutott most újra az eszembe.
 Ugyanis kaptam egy jegyzőkönyvet az egyik barátomtól. Az Tel Avivban ké-
 szült s héberből lett magyarra fordítva.- Most a jegyzőkönyv tartalma nem
 is fontos, mert engem csupán ez a része érdekelt." Láncz századost 1946-
ban Budapesten állították bíróság elé, halálos ítéletet kapott."-Eddig
 az idézet.

Ezzel szemben az igazság ez;

Láncz László m.kir. csendőr százados, mint én is egy másik századdal
 1944 nov. 5.-ig Tokaj térségében folyam védelemben voltunk.-Láncz száza-
 dost századával Budapest védelmére rendelték vissza, míg engem a H.M. az
 Arad térségében harcoló 6. Póthadosztályhoz helyezett át.(A parancsomat
 1944. nov.10-én vettem Gesztely községben.)

1946 március hó közepén érkeztem kb. 120 magyar tiszttársammal Szibé-
 riából európai Oroszországba az usztcsorai hadifogolytáborba. Talán 7-10
 nap múlva újabb magyar tisztek érkeztek oda s ezek között volt Láncz László
 cső. szds. is. Így vele voltam(Mocslistye, Volzsk, Zelenadolszk, Voronyezs)
 a különböző hadifogolytáborokban.-Voronyezstől 1950. dec. 1.-én érkezünk
 Magyarországra kb. 12.000 magyar hadifogolytársammal együtt. Láncz szds.mint
 magam is a Mosonyi úti hirhedt AVH-s börtönbe kerültünk. Onnan 1951 őszén
 szállítottak le bennünket Hazincsbarcikára a kényszer-munkatábor börtönébe.
 Itt újra egészen közelre kerültünk, mert a hirhedt "földalatti börtönben"
 egyik cellában volt bizonyos ideig Láncz László szds. is. Őt 1953 május e-
lején elbocsátották a börtönből, szabadlára helyezték. Ezt az egyik ki-
 hallgatásom alkalmával Zúcs AVH.hadnagy maga mondta el nekem.-Mi többiek
 csak 1953 szeptemberében szabadultunk a börtönből.-

Igy tehát, ha az 1946-os kivégzés, a jegyzőkönyv szerint- igaz lett vol-
 na, akkor én 1946 márciusától 1953 májusáig Láncz Lászlónak csak a szelle-
 mével lehetett volna együtt.

Sok ezer ártatlan magyar embernek kellett elpusztúlnia "koholt vá-
 dak " alapján a szörnyű Rákosi rendszer alatt, amikor is az államelnök a
 "palástos hóhér" Tildy Zoltán volt. Hogy sok kegyelmi kérvényt elutasított

abban adjutánsa, a kabinetiroda főnöke, a "tárcanélküli miniszter" elvtárs is biztosan nagy segítségére volt.

A Lánicz család három fiát áldozta fel a háza oltárán; Lánicz László m.kir. csendőrszázadost 1953-ban halálra ítélték, kivégezték. Lánicz István m.kir. tüzérszázadost a Rajk-perben 15 évi börtönre ítélték- további sorsa ismeretlen. Dr. Lánicz Imre m.kir. csendőrszázados csak 6 évet tudott leélni büntetéséből a börtönben, mert akkor az ott szerzett "betegségében" meghalt.

A három Lánicz testvér emlékének a Ludovikás és a Csendőrszázados jelszóval áldozok;

- " A Hazáért mind halálig ! - Hiven, Becsülettel, Vitézül !

+ + + + +
Bajtársi szeretettel üdvözljük a következőket, akik az utóbbi időkben költöztek le Sarasotába;
nemes dereskei Fodor Aladár, szky. m. kir. huszárszázados, Szaday Tibor tart. m.kir. tüzérhadnagy és vitéz Pesthy István tart. m.kir. tüzérhadnagy.

Az áldozatos bajtársak jóvoltából a "Floridai Bajtársi Híradó" ebben az évben megkezdte az ötödik évfolyamát.- Úgy látjuk, hogy mégis érdemes ezt a kis lapot kiadni, mert vannak lelkes bajtársak, akik nemcsak olvassák, de áldoznak is arra.- Köszönjük bajtársak !

Önkéntes adományok , amelyek az utóbbi időben érkeztek a szerkesztőséghez;
Dr. Sz.K. szds. \$ 10.00, v.A.A.Z. ezds. \$ 20.00, v. N.E.szds. \$ 5.00, Dr. R.B. szds. \$ 10.00.- Az adományokat itt köszönjük meg.-
* * * * *

1987, március 8.-én, Sarasotában Ökumenikus Istentisztelet lesz.- Igét hirdetnek; Fr. György Árpád ref. püspök, Ft. Dr. Branka Ágnes ev. főesperes és Ft. Sággy Pál r.kath lelkes a Szt. László Tség. és Rend Dél-Usa belső székfoglalója.

A következő Istentisztelet pedig 1987, április 12,-én Virágvasárnap lesz.-

A FBH e száma lezáratott ; 1987, február 28.-én.

Az elközelgő Húsvéti Ünnepekre minden bajtársunknak a legjobbat kívánjuk

Örömmel tudatjuk, hogy Dr. vitéz Kemény Zoltán bajtársunk az utóbbi időben két operáción is átesett s abból szépen felgyógyult . Őt mint a legutóbbi nagy partyn láttuk vigan táncolt is.- Piros a paroli - igaz Solti !
* * * * *

Cím; Endre v. Tamáska de Baranch
2621 Woodgate Lane
Sarasota, FL. 33581. USA.

A m ű l t r o m b o l á s a .

=====

1945 után nagy divat lett Magyarországon a múlt rombolása. Ki akarták törölni az új nemzedéknek a fejéből a múltat és azt elhíttetni, hogy a magyar történelem csak Kun-Kohn Bélekkel és Rákosi-Róth Mátyásokkal kezdődött el 1919-ben, majd újra feléledt 1945-ben a szovjet hadsereg Hazánkba való beözönlése után.

El kell pusztítani mindent, - az volt az uralomra jutott kommunista csöcselék titkos parancsa - ami a régi, az "ári" Magyarországra emlékeztet. Ennek a szegyszenteljes parancsnak voltak is engedelmes végrehajtói, mert bután elhítték azt, hogyha a múltat pusztítják, a jövő majd sokkal szebb, jobb és értékesebb lesz. - Olvastam én is valahol egy idézetet, mondatot, hogy - aki a múltját nem becsüli, annak jövője sincs. - Ez bizony már elég sokszor bebizonyosodott.

Az 1945 évi "felszabaddulás" mámorában akadt egy jó kommunista közműves segéd, aki működését azzal kezdte, hogy a sárospataki vár egyik kapuja felől az igen értékes márványba vésett Perényi címert véste, faragta le. Ez a szerencsétlen személy hősnek érezte magát, de ezt csak a kommunisták tudták értékelni.

Én elég sok alkalommal láttam a sárospataki Rákóczi várban a lovagteremben egy fehér kőbe vésett Lőrántffy címert. 1955-ben ennek is nyoma veszett, hiába kerestem. Ugyan kinek ártott ez a több száz éves kőcímer. Miért kellett azt is eltüntetni régi helyéről?

De le kellett dönteni a sátoraljaújhelyi r. kath. templom előtti emlékművet is, amit a vármegye közönsége emelt az 1809 évi felkelésben elesett hősök emlékére. Le kellett rombolni a hősi emlékművet, mert szerepelt rajta az, hogy "nemesi."

Sátoraljaújhely sok-sok történelmi emlékekkel rendelkezett az elmúlt ezer évre visszamenőleg. De abban a szerencsés helyzetben volt, hogy az Orémus hegy lejtőjén állott egy öreg borház. - Bár az egyik oldalán már megjártszott az idő vasfoga, de még javítható állapotban volt mindég. Szőlügyi Dezső v. m.kir. szőlészeti és borászati főfelügyelő kinyomozta és kikutatta hogy ez egy történelmi épület, mert nem más az az öreg borház, mint ahol Szepesi Laczkó Máté 1650-ben - aki Lőrántffy Zsuzsanna szolgálatában állott - I. Rákóczi György fejedelemnek itt mutatta be az "első asszú bort."

Dezső bátyám engem is beavatott abba a szép tervébe, hogy az öreg bor-

házat ki kell tataroztatni és szőlészeti és borászati múzeumot kell belőle csinálni. Adat s anyag bőven volt mind Újhelyben, mint pedig Patakon. Talán még el sem fért volna mind benne.

Az épületről 1953-ban egy aquarell képet festettem, amit Dezső bátyámnak adományoztam. De milyen szerencse volt, hogy papíron megörökíttettem, mert ennek az öreg történelmi épületnek is pusztulnia kellett. Utban volt valakinek. Ma otthon Magyarországon a képem, mint irták, - "történelmi értéket képvisel", - mert az utókor sohasem fogja látni, hogy hogyan is nézett ki az az ősi borház, ahol az első asszú bort - Hegyalja kincset, - több mint 300 évvel ezelőtt bemutatták a Nagyságos Fejedelemlnek.

Igy az én szerény vízfestményem bele került az 1975-ben kiadott Sátoraljaújhely történetébe és annak egyik lapját díszítheti. Erre nem is gondoltam azon a tavaszi délutánon, amikor leültem az egyik szőlőtöke tövébe s nekiláttam ennek a képnek megfestéséhez.

A hazulról érkező hírek szerint újabban már kezdik megóvni s menteni azt, ami még menthető. Igyekeznek helyreállítani a történelmi emlékek egy részét. De mennyi pusztult el a három évtized alatt, arról köteteket lehetne kiadni.

Hogyan is írta Ipolyi Arnold püspök 1863-ban;.... A gondatlanság és kegyelethiány, az oktalanság és az újitási viszketegség több műemléket pusztított el, mint a háborúk és az elemek, a török és tatár...

Ehhez még mi nyugodtan adhatjuk ezt is hozzá... meg a kommunista gyűlölet és bosszú.

----- /csead-ör-szem./

Az Orémus hegyi borház 1953-ban.

Szép László Máté Orémus-i borháza

Hősök napi gondolatok ;

Minden évben a sarasotai magyarság kegyelettel emlékezik meg a hazáért és nemzetéért hősi halált halt honfitársairól.

Az Amerikai- Magyar Petőfi Társaság, a Vitézi Rend és Szent László Lovagrend, a M.Kir. Honvédség, a M.Kir. Cséendország, a M.Kir. Allemrendőség, valamint hazáját elhagyni kényszerült magyarság kegyelettel emlékezik meg a hősekről, akikről otthon nem lehet megemlékezni.

Az ünnepi szónok a Vitézi Rend DK.USA Székkapitánya, vitéz L. Jézierski László vk. őrnagy volt, aki méltatta a nap jelentőségét.

Kihangsúlyozta, hogy a Hősök napján azokról a vitéz katonákról emlékeztek meg, akik fegyverrel a kézben áldozták életüket a hazáért és a nemzetért.

A II. Világháború és az azt követő szomorú évek a Hősök napjának más színezetet adtak. Meg kell emlékezni azokról, akik :-

- a./ fegyverrel a kézben estek el a harcmezőn,
- b./ a mártírok, akik meggyőződésük megvállásáért és hitükért áldozták életüket, vagy egészségüket és testi épségüket,
- c./ az a palgári lakosság, - fiatalja és öregje, akik a légi támadások vagy a beözönlő ellenség állati ösztönének lettek az áldozatai. Ezek között az 1956-os felkelés tagjai a Pesti Srácok, hősi kiállása következtében vesztették életüket, vagy barom módjára lettek elhurcolva és életüket áldozták a börtönökben, vagy messze keleten idegen földön .

o - o - o

A régi bajtársak a világ minden táján megfogják ma egymás kezét és együtt gyűjtik meg a kegyelet apró gyertyáit az elesett Hősök tiszteletére és együtt újítják meg a végső győzelembe vetett hitüket és harcos elszántságukat. Soha nem volt talán nagyobb szükség, mint ma, amikor a kiengesztelhetetlen bosszúállás hiánai kitágult orrcimpével szaglászunk "háborús bűnösök" után ! Utánad is, Bajtárs ! Te is ott vagy a listájukon, azok között, akiket el kell hallgattatni, mert Te tudod, Te látod az élő igazságot ! Neked nem szabad elmondani, hogy mit műveltek Kun Bélák, Rákosiak, Beriják, azt mind el kell felejteni ! Nem beszélhetsz arról, vagy a II. Világháborút viselő nagyhatalmak népéből nem végeztek ki összesen annyi úgynevezett "háborús bűnöst", mint a mi maroknyi népünkben ! Te nem kérheted számon a szibériai haláltáborok "elveszett" elhurcoltjait, mert az csak "bűnlajstromodat" hosszabbítaná "Hiába mondd, hogy Magyarországon nem voltak haláltáborok, égető kemencék... Szavadv csupán a pusztába kiáltó szava marad...

De nekünk mégis állni kell a harcot, mert sírjukban nem tudnak nyugodni halott bajtársak, ha mi nem vagyunk méltók hozzájuk !

/ Hadak Utján /

A Hazáért mind halálig !

Híven, Becsülettel, Vitézül !

Megrendülve értesültem a "Floridai Bajtársi Híradó V.évfolyam 2.számából, hogy Budur Károly szkv.csendőr szds. 1987.májusában Magyarországon 73 éves korában elhunyt.

En aki 1942.év~~x~~ tavaszán a 150 csendőr rendfokozatuak egyike voltam, akiket a makói járőrtárs tanfolyam elvégzésére vezényeltek, nagyon jól ismertem az akkor még fhdgy. Budur Károly bajtársat, -akivel egyoldalú pertuba voltunk, mert mi magunk között csak Budur Karcsinak hívtuk-. Budur fhdgy. még ugyanazon a nyáron szds.-t egy rendkívül kiváló oktató tisztnek, kemény katonának és egy, igazságos és melegszívű bajtársnak ismertük meg. En valami különös oknál fogva vonzódtam hozzá, pedig nem az ő szakaszába és az ő osztályába voltam, de ott szerettem volna lenni.

1942. tavaszán mi, hogy ugymondjam öreg csendőrök, -mert a tanfolyam elvégzése után, mikik az első husz között (kiváló és igen jó) eredménnyel végeztük a tanfolyamot, egy év múlva már őrmesterek lettünk. Ez a tanfolyam a háborús viszonyok miatt elmaradt csendőrök összevont különleges tanfolyama volt.

Iskola parancsnok volt: Jakabos István szds, még azon az éven őrnagy.

I.-ső szakasz A osztály pk. oktato: Budur Károly fhdgy. még azon nyáron szds.

II. szakasz B osztály oktato Dr. Képiro Sándor fhdgy. később szds.

III. szakasz C osztály oktato Kacs Kovics Balázs fhdgy, később szds.

Később segéd oktatoként beosztva: Gróf Schönbrunn István hdgy, Dely Benő hdgy, Szentpály Gavallér és Vicsay Endre zls. Beosztva még Kerekes aldggy, Turi és Markó thtts. és Balázs István őrm sport oktato és még egy thtts. kinek nevére már nem emlékszem. Ezek voltak a különleges tanfolyam oktatoí.

Most 45 év távlatából augusztus 20-án írom ezen visszaemlékezésemet, amikor is vitéz Horthy István repülő s fhdgy. Kormányzó helyettes, a Keleti fronton vadászrepével lezuhant és hősi halált halt. Ugyanezen a napon 4 évvel később született Csaba fiam.

Budur Károly (Karcsi) szds. bajtársam! Te már bevonultál a Hadak útján Csaba királyfi seregébe. Készítsd a helyet, amíg élő hallgatóid részére, mert ha én is megkapom a behívót Csaba Királyfi seregébe, én csak a te századodba óhajtok lenni.

Most pedig bucsuzom tőled, egykori hallgatód, a te általad szerzett és megdallamosított énekkel, amelyet Makó utcáján a Marosparti gyakorlotérről való bevonulásunkkor oly sokszor énekeltünk. Így.

Csendő**r** bajtárs, csendő**r** bajtárs, fel-harcra-fel.

Itt az idő, hív a Haza, menni kell.

Ágyu zene, géppuska szó, a legszebb harci szó.

. Győzelemre, győzelemre, csendő**r** való.

Főhadnagy ur, főhadnagy ur, jelentem itt vagyunk,

Szent Hazánkért, szabadságért, hallni kész vagyunk.

Dolgozik már a rohamkés, kézigranátja,

Acélból van minden egyes csendő**r** kar.

Budur Károly szds. bajtársam! Ez az ének, amit bucsuzásul és emlékül adni tudok. Mindég kemény, gerinces, megnem-alkuvó, bátor, Koppány típusu magyar voltál.

Híven, becsülettel és vitézül teljesítetted esküvel vállalt kötelességedet, ugyan úgy, mint ahogy azt mi is teljesítettük.

Híven, becsülettel és vitézül, mindhalálig.

Sarasota, 1987. augusztus 20-an

Nikola Szendi József
vitéz Szendi József szkv. cső. őrm.
Vitézi hadnagy.

Az úrvacsorai bor.

A három prtotestáns tábori lelkészünket még 1947 nyarán elvitték tőlünk és mindnyájan örültünk, hogy Szeritő Feri és két társa hazakerülhettek. Ebben a szerencsés helyzetben volt a három katolikus tábori lelkész is Dr. Kalocsai Bandi bácsival az élen. Ők is ugyanazzal a szállítmánnyal kerülhettek vissza Magyarországra.

Egy lelkészünk maradt csak, -aki nyakas kurucos viselkedése miatt nyugodtan lehetett volna kálvinista pap is. -Dr. Balpataky Pistát még gimnazista korából ismertem, mint igen aktív cserkész a Czékus Tommy gárdájából a piarista csapatban. - Sport ember volt amellet, hogy a papi hivatást választotta. A harctérre pedig önként jelentkezett, mert érte, hogy neki is ott kell lenni a hívei között. - Mi csak "csatapap"-nak hívtuk. Ezt méltán kiérdemelte, mert egyéni bátorságát, vitézségét öt hadikitüntetése is igazolta, amit még a szovjet hadifogolytáborokban is büszkén viselt.

Az úrvacsorai tábor kapuja becsukódott, amikor utóljára búcsút intettünk hazatérő bajtársainknak. - Mi maradtunk, - de Pista papunk, kit mi viccösen csak "Intrikus"-nak hívtunk, tudta, hogy mi a kötelessége. A pásztor nélkül, maradt kálvinistákat s egy pár lutheránust is a szárnyai alá vett. - Ő már szovjet földön oekonemikus Istentiszteletet tartott. Misézett s buzdító beszédeit mondta vasárnapokon s más nagy ünnepeken. Papirlapra leírtuk az énekeket s a "Boldog Asszony anyánk" mellett együtt énekeltük a "Tebenned biztunk" ősi éneket, reformátusok és katolikusok. - Az erős hit a visszamaradottaknak újabb és újabb erőt adott. -

.... Később Mocsilistyéra, onnan Volzskba szállítottak át bennünket a Volga partjára. - Innen újra volt hazaszállítás. Erősen megfogytunk. - Már csak 43 tisztből állott a létszámunk, de azok között vällogatott legények is voltak ám.

Intrikus Pista mindig csak kimaradt a hazaszállítandók közül s velünk maradt, ami a nyomorult hadifogoly életünkben egy kis megnyugvást adott a kis maradék magyar csoportnak. - Ha munka megtagadás volt, vagy éhségstrájkot kezdtünk Csatapapunk abból is kivette mindig a részét.

A visszatartott 43 magyar tisztet aztán egyik napon a volzsszki táborban újra vonatra rakták s feljebb a Volga mentén a "zöldvölgyi" (Zelenadolzsszk), vagy mint a németek mondták a "grünethali" táborban kötöttünk ki. Itt a többséget a németek adták 13 híres német tábornokkal az élen, de volt ott 95 japán tiszt s mutatóba egy pár lengyel és román hadseregbeli tiszt is.

A 43 magyar tiszt hamar bemutatkozott s a németek igen nagy respektussal néztek bennünket, míg a japánok pedig hamarosan összebarátkoztak velünk, mint turáni rokonokkal.

A hadifogoly élet itt is egyhangúan folyt tovább. Abban nem sok változás történt, csupán csak annyi, hogy helyet változtattunk. A maroknyi csoportunk lelki atyja továbbra is Pista papunk maradt.

....., 1949 tavaszán voltunk s a naptárból láthattuk, hogy közeledik Húsvét ünnepe. Ezt méltóképpen kell ünnepelni, - gondoltuk. Azt jól tudtuk, hogy Pista papunk ismét fog misét tartani. Azonban a 43 tiszt között hatan voltunk vastagnyakú kálvinisták és Pityer a nyíregyházi húszár pedig evangélikus. - Így a kis kupaktanács összeült, hogy jó lenne már oly sok év után Úrvacsorával is élnünk. - Azt a "Csatapap" már mégsem tudja kiszolgáztatni. Így jutottunk arra az elgondolásra, hogy a német tisztek között lévő Lutner tartalékos tüzérfőhadnagyot kérjük fel arra, aki Heidelbergben - civil életben evangélikus képlán.

Összeültünk és elkezdtünk szervezkedni. Az egyik főszervező a "nagyerejű és nagyétvágyú" hajmó volt. Ő igazi kálvinista volt, mert még így lefogyva és rossz bőrben is 45-ös gallért kellett volna, hogy viseljen.

Kis küldöttségünk átment a német barakba, miután a német tisztek visszatértek a délutáni órákban munkahelyükről. - Lutner főhadnagy örömmel fogadott bennünket s tetszett neki az elgondolásunk. Majd mondta is, hogy a hét protestáns magyar tiszt jöjjön el a húsvéti német Istentiszteletre, mert ott Úrvacsora osztás is lesz.

Kajmó és jómagam is előjöttünk azzal, hogy hogyan is lesz az Úrvacsora?

- Fehér kenyeret kintről tudunk majd behozni - mondta Lutner.

- Ho és a bor? - tette fel Kajmó a kérdést.

- Azok, akik kinn az erdőn dolgoznak majd szednek erdei bogycát, szegret, azt kipréseljük és ezzel helyettesítjük a bort, - folytatta Lutner.

Kajmó nagy csodálkozással vetette rám a tekintetét. - En meg őrá néztem, - majd mindketten Lutner főhadnagra.

Kajmóval elhatároztuk gyorsan, hogy mi szederlével nem úrvacsorázunk. Ezt a többiek nevében is kijelöltük.

Kis szünet után Kajmó erélyesen tudomására hozta Lutner főhadnagnak, hogy lesz bor, majd azt mi magyarok beszerezzük és így kenyérral borral fog mindenki úrvacsorázni, nem pedig szederlével.

Igy váltunk el aztán Lutner evangélikus paptól.

A hat kálvinista és Pityer a lutheránus összeadta a kis pénzt és megbiztunk egy dolgozni járó magyar tisztet, hogy két palack jó kaukázusi bort vegyen és azt hozza be a táborba. - Estére e két palack bor a német barakban volt Lutner főhadnagy őrizetében.

... Nagypénteken azonban az oroszok megtartották az ünnepek előtti szokásos "zabrálast". Átkutattak minden barakot. Mi is túlestünk rajta, amit már mindnyájan egykedvűen túrtunk, hogy mocskos kezeikkel szegényes motyóinkat felforgassák, áttürkéljék. - A dolgozó brigádok is bejöttek. Kezdett esteledni. - Egyszer csak Lutner főhadnagy izgatottan toppant be a magyar tisztek barakjába és közölte velünk, hogy a zabrálás alatt a szalmazsákja alá dugott két üveg bort megtalálták és azt Zsuk hadnaggyalaz élen nagy diadallal vitték ki a parancsnokságra.

A magyar tiszti barak lakói megdöbbenve vették tudomásul a történeteket. - Elérkezett az ultimátum ideje. - Közöltük a konyhafőnökkel, hogy a 43 magyar tiszt már nem veszi fel a vacsoráját, - éhségstrájkot kezd. Feltétel; - adják vissza az elkobozott két üveg borunkat.

A hír, mint a futótűz terjedt egyik barakból a másikba. Még a kórház-barakba is eljutott s ott Specht német vezérezredes vitte szobáról-szobára, hogy a magyar tisztek éhségstrájkot kezdtek, mivel az úrvacsorai borukat elvették az oroszok. - Csupán Kucsugeána orvos-főhadnagynőnek csillant fel a szeme, mert ő gruz volt s gyűlölte az oroszokat, viszont a magyar tisztekkel mindig igen kedvesen bánt. Szeretett elbeszélgetni is velünk.

Az ultimátumunk hamarosan kijutott a "stáb"-ra, azaz a parancsnokságra. Először Zsuk hadnagyt szalasztották, mint első közvetítő követet. - M. legalább úgy utáltuk Zsukot, mint ő a magyarokat. - Mivel vele a tárgyalás sikertelen volt Smirnov főhadnagyt küldték. De a békéltető eljárás most sem hozott eredményt. Popov alezredes táborparancsnok kinn a kerítésen kívül izgatottan várta a híreket. Ő tudta legjobban, hogy a 43 magyar tiszt igen kemény dió.

Valóban az üzenet igen merész volt. Addig a kanalat nem vesszük fel, míg a két üveg bort kezünkbe vissza nem adják. A közvetítők egymásnak adták az ajtó foggantyúját, mivelhogy ott az kiláncs ismeretlen fogalom volt még sok helyen a szabad oroszok között is. - Mi pedig nyugodtan ültünk a priccsek szélén, vagy a közepén álló nagy asztal mellett a lócákon. Krenedics Sanyi szakácsunk pedig várta, hogy mi is lesz az eredmény. Néha-néha megkavarta a nagy üstben rotyogó lencsefőzeléket, hogy oda ne kozmáljon.

Szmirnov talán már harmadszor tért vissza a barakunkba. Közölte velünk, hogy visszkapjuk a borunkat, ha abbahagyjuk az éhségstrájkot.

- Hallgattunk.- Nem mozdult senki.- Szmirnov főhadnagy hangja enyhébbé változott, de erre sem indult senki vacsorázni.- Pillantnyi csend ülte meg a barakot, majd Szmirnov hirtelen eltűnt s nemsokára nagy s széles mosollyal az arcán megjelent a két palack borral.- Tágra nyílt szemekkel várta a hatást.-

- Most már a bort megkapták,- majd kis szünetet tartva-hozzátette,- mennek vacsorázni ?

Közülünk többeknek kérdést tett fel s ilyen feleleteket kapott; Majd meglátom.- Most nem vagyok éhes.- Talán majd később.- Mindenki "keleti nyugalommal" ült továbbra is a helyén.

Szmirnov újra kiszaladt jelenetni, hogy mi is az eredmény a magyar barakban.- Kinn a barak előtt németek és japánok várták a híreket. Mindenkire érdekelte, hogy mi is van a lázadó magyarok között. Az ablakon keresztül láttuk, hogy Popov alezredes erősen vitatkozik az örszoba előtt Szmirnov főhadnaggal és Zsuk hadnaggal, majd mindhárman beléptek a magyar barakba.- Néma csend fogadta őket.

Bár a gyomrunk erősen korgott, azért fakiri türelemmel ültünk mind benn a helyünkön. Popov alezredes törte meg a csendet.

- A bort már visszakapták,- bár tudják jól, hogy a hadifogoly táborokba szeszestilt behozni tilos.- Most már abba hagyhatják az éhségstrájkot.-

Egymásra néztünk és a legnagyobb nyugalommal kanalainkat magunkhoz véve szallingóztunk át a nagy ebédlő terembe. Popovék még oda is elkísértek bennünket s feszült figyelemmel várták, hogy fogunk-e enni ?

Krenedics Panyi mosolyogva állott a nagy kondér mögött s a nagykanállal mérte csajkánkba a "csicsevicit", azaz a lencse főzeléket. Elhelyezkedtünk az asztalok körül s elkezdtünk vacsorázni.- Popovéknak nagy kö esett le a szivéről.

.... Húsvét vasárnapjára ébredtünk. Óvatosan keféltük meg elvásott zubbonyainkat s avas faggyúval kentük meg csizmáinkat, bakkancsainkat. Mosakodás s öltözködés s még valamiféle orosz kölni is akadt, amivel bekentük magunkat borotválkozás után. A hangulat ünnepi volt annak ellenére, hogy magas palánkkal és szögesdrót kerítésekkel voltunk körülvéve.

Először Rista papunk tartotta meg ünnepi miséjét, amelyen mi kálvinisták is mind résztvettünk, mert ott az ünnepi beszédet a mi drága magyar nyelvünkön hallhattuk. Majd akatholikusok egy része elhagyta a nagy ebédlő termet s gyülekeztek a protestáns németek. A terem teljesen megtelt. Középen egy nagy asztal fehér lepedővel volt leterítve s annak közepén egy szép késsel faragott tálcán fehér kenyér szeletek voltak. A kelyhet egy szép alpaca termoszpohár helyettesítette, amit von le Suir német vezérezredes adott erre az alkalomra kölcsön.- Egyébként ő francia hugenotból származott volt.- A szertartás megkezdődött.- Lutner főhadnagy az asztal mögött helyezkedett el. A német nyelvből legtöbben mi magyarok csak keveset értettünk meg, de a Luther éneket, "Erős várunk nekünk az Isten"... együtt fújtuk a német bajtársakkal, persze magyar nyelven. Az a hét magyar olyan buzgón énekelt, hogy majdnem elnyomtuk hangunkkal a nagy többségben lévő németeket.-

Lutner főhadnagy ünnepi komolysággal állott az asztal mellett s megkezdődött az úrvacsorai szertartás.- A padokról felállva, felsorakoztunk a nagy asztal előtt. A sor elején a lutheránus németek. A sort Nakamura japán mérnökkari alezredes zárta be, aki anglikán vallású volt. Közvetlen mellette én állottam, majd Hajmó és így sorra a többiek. A sor végét a magyaroknak Tityer zárta le.

Meghatódva vettük a kenyeret, majd a poharat Lutner főhadnagy kezéből. 1945 óta nem volt módunkban úrvacsorát venni. De a doniak meg már hét éve nem élhettek vele.

.... A Húsveti Istentisztelet végét ért s miután kezetszorítottunk magyar barátainkkal s a német bajtársainkkal, a tömeg oszladozni kezdett. Külön megköszöntük Lutner főhadnagynak, hogy minket is vendégül

látott az Űrasztalánál.- Lutner boldogan fogadta a magyarok köszönetét s arcán megelégedett mosoly látszott. Tudta nagyon jól, hogy az Űrvacsora ünnepélyessége a hét magyar nélkül sohasem lett volna olyan felejthetetlen. Így a német bajtársak is borral vehették az Űrvacsorát annyi év után.

..... Pár hónap után, amikor Popov alezredes kikísérte a parányi de igen kemény magyar csoportot az állomásra s ott bevonaglóztak bennünket- orpsz módra keresztet vetett magára s ezt mondta;

-Nem vagyok vallásos- Istenben nem hiszek !- De most misét fogok mondani, hogy ettől a pár nyakas magyartól az Isten megszabadított.-

* * *

/1986/-

- vitéz Baranchi Tamáska Endre -

"
 Ü z e n e t n e k e d . . .

írta; Dr.phil.Fornády Béla György,-Magyarország. *)

/ ajánlom Barátomnak, Endre v. Tamáska de Baranch Úrnak
 Sarasota, Florida, USA-ba./

a magyar szülő, a magyar harangszó testesíti meg igaz Hazádat !
 Magyar Hazádat ! Hazát, mely el nem adható soha,
 nem az enyém, nem a tiéd,
 de középeurópai, magyar és a humán emberisége, a MIENK !
 Ő a mindig élő, a létező igaz, örök Edesanyánk,
 aki SENKIVEL SEM PÓTOLHATO !

minden reggel föltámaszt halottainkból,
 kinyújtóztat, megnyugtat este ...
 és reszketve illatozik Feléd egy életen át...
 a magyar gyümölcs és száll füledbe a harangkongás
 sok száz éve már ...

ezt hallja minden magyar, az is, ki távol messze jár...

csörömpölt itt páncél, csattogott görbe kard,
 dörögtek ágyúk, zörögtek vasalt szekerek...

de a lantos, a költő sohasem sopánkodott,
 minden halotti toron, vagy ritkán győzedelmen

bátran, magyarul szólt imádkozott ...

nyissál hát ablakot ott távol Floridában,

s hallga csak ... a magyar időtlenség, mint furcsa didergés

ott is átölel .. átölel, mint egykor Edesanyád...

s zokogva... elhalón üzen Feléd a szó; "H A Z Á M ! H A Z Á D ! "

* * * * *

*) Nagy örömmel vettem kézbe Béci barátom levelét, hisz 37 éve nem hallottam felőle. A hozzám intézett versét pedig csak meghatódással tudtam olvasni.

FORNÁDY BÉLA, m. kir. hegyivadász főhadnagy volt, akit 1940-ben avatták hadnaggyá a Ludovika Akadémián. Szovjet hadifogságban kerültem vele össze 1946-ban. Béci a harctéren keményen állotta meg a helyét, de a hadifogságban is a mi szűkebb "ellenállók" körébe tartozott. Nyakas magyar maradt mindvégig. Mikor 1950-ben többünket hazafelé irányítottak, Fornády Bélát hirtelen elvitték közülünk s még egy pár évvel meg kellett pótolni a szovjet hadifogságát. 11 év után, 1956 elején térhetett haza s akkor Rákosiék még bezárták a jászberényi I. sz. Börtön földalatti részébe s ott

tartották a világtól, hermetikusan elzárva. Itt sem tudták Bécit megtörni. 1956, május 30-án térhetett éjjelkor haza a szülői házába.

Kemény akarattal előbb mérnöki diplomát, majd a filozófiai Doktor-i címet szerezte meg.-Béci gratulálok, látszik, hogy igazi hegyivedész tiszt voltál.

Levelében többek között ezeket írta; " a Deres által faragott- a Te rajzod, skicced utáni- dászdoboz főhelyen áll a szalon- társalgóban és mindig Terád és Tirátok emlékezem."-

B a j t á r s i h i r e k .

Társadalmi események.

DDr.vitéz I R Á N Y I L Á S Z L Ó, Sch.P.

Castel Mediano címzetes püspöke,
a Szent László Társaság és Rend
Kormányzója, a Souverain Katonsi
Máltai Lovagrend Mester Káplánja,
a küldöldön élő magyarság fölél-
kipésztőre; - elhunyt hirteken 1987.
márc. 6.-án Kölnben életének 64.é-
vében.

+
B é k e p ö r a i r a !

A Sarasotai Magyar- Amerikai P E T Ö F I Klub májusi összeje-
vetelen az Anyák napjáról Ft. Erdösi Mihály kanonk emlékezett meg, míg
vitéz L. Jezierski László pedig a Hősök napját méltatta.

A Fenti Klub augusztus 23.-án pedig Szent István ünnepet fog tartani.

///

A Sarasotai Magyar-Amerikai Petöfi Klub 1987, máj.8.-án az alább
felsoroltakat köszöntötte, mint új igazgatósági tagokat; Dr. Fésüs Andor,
Dr. Fésüs Andorné, Dr.vitéz Kárpáthy Sándor, vitéz Szüets Ervin és vitéz
Baranchi Tamáska Endré-t.

A Ludovika akadémia címere és pecsétje

Az akadémia 1901. május 8-án felavatott zászlaja.

A Ludovika Akadémián 1932-ben avatott tisztek Sarasotában 1987, aug. 22.-én

az 55 éves évforduló alkalmából LUDOVIKÁS TALÁLKOZÓ-t tartanak.

Az összejövetelre a Sarasotában és a környékén élő összes volt tiszteket szeretettel várja a rendezőség.

A Rendezőség nevében;

vitéz Levalt-Jezierski László

.....

40 éves évforduló:

A Magyar Királyi Csendőz Bajtársi Közösség lapját 40 évvel ezelőtt, 1947, június 21.-én Grázban Auszriában hét magyar királyi Csendőrtiszt-helyettes alapította meg, melynek "BAJTÁRSI LEVEL" címet edték.

A negyven éves jubileum alkalmából a Magyar Királyi Csendőz Bajtársi Közösség Vezetősége egy "EMLEKLAP-ot" adott ki, melyet azoknak az eredményesen működő bajtársaknak adományozta a Központi Vezető, akik a B.L. és a MKCsBK negyven éves életében kiváló munkát végeztek.

.....

Dr. Fűrj Lajos író május és június hónapokban európai irodalmi előadó körúton volt s emint hallottuk az igen nagy sikerrel járt.-

A Vitézi Rend Nemzetvédelmi Tagozatához való kinevezéséről szóló diploma átadásával a USA-beli Vitézi Törzskapitány, vitéz Baranchi Tamáska Endre tb, Székkapitányt bizta meg.-

Az USA területén még egy VR. Nemzetvédelmi Tagozat tag él,-gróf. ezegi WASS ALBERT író, ny. egyetemi tanár.

.....

Vitézi Rend

Nyilvt.sz: 024/1986...

FELVÉTELI OKIRAT

Dr. Fűrj Lajos iró, t. hdgy. úr részére,
német

aki 1913 év május 29-én Budapest
 helységben született.

A VITÉZI SZÉK

1986 augusztus 30. napján
 hozott határozata alapján felvétetett a NEMZET-
 KÖZI LOVAGRENDEK KÖZÖSSÉGÉBE B. 13./1964
 szám alatt besorolt

VITÉZI REND

Nemzetvédelmi Tagozatába

*Hazánk és Nemzetünk érdekeinek védelmében
 tanusított kezdeményező és áldozatvállaló
 tevékenységéért valamint a Vitézi Rend
 eszményének támogatásáért.*

*További nemzetvédelmi munkálkodásához a
 Mindenható áldását kérjük.*

München, 1986. dec. hó 22-én.

Béty
 Főszéktartó N. H.FÖK

Vitéz János
 Vitézek Főkapitánya

MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG.

4/27. szám
1987

EMLÉKLAP

NEGYVEN évvel ezelőtt, 1947 június 21-én, Grázban, Ausztriában, hét magyar királyi csendőrtiszthelyettes Jegenyés Pál főtörm. vezetésével megalapította a Grázi Magyar Csendőr Bajtársi Asztaltársaságot a menekült csendőrök segélyezésére.

1948-ban v. Karsay Jenő alezreddessel együtt megindították Bajtársi Levél néven központi tájékoztatónkat, majd 1949-ben életre hívták az azóta is megszakítás nélkül működő Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösséget.
A BAJTÁRSI LEVÉL 1987-ben negyvenedik évfolyamába lép.

ENNEK
emlékére

vitéz BARANCHI TAMÁSKA ENDRE

szkv.m.kir.csendőrszázados urnak,

az MKCsBK volt vezetője,

a bajtársi szellem hűséges ápolásáért,
példás közösségi munkáért és
a Bajtársi Levél áldozatos támogatásáért

DICSÉRŐ ELISMERÉSEMET és HÁLÁS KÖSZÖNETEMET
fejezem ki.

HÍVEN, BECSÜLETTEL, VITÉZÜLI

Kelt Calgaryban (Alberta,Canada) 1987 február 14-én
Csendőrnapon.

Domokos Sándor

Domokos Sándor
a Bajtársi Levél
főszerkesztője

MAGYAR KIRÁLYI
CSENDŐRSÉG

Dr. Kiss Gyula

Dr. Kiss Gyula
MKCsBK
központi vezető

Dr. boldogasszonyfalvi P a á l M i k l ó s, ny. orvos, volt. m. kir. orvosszázados, a Szent László Rend Lovagkeresztes lovagja, 1987. július 2.-án betöltötte a 80. életévét. - Szívvel gratulálunk neki!
Kivánjuk, hogy még igen sokáig pőfékeljen szivarjaival igen jó egészségben!

.....
Betegségek- felgyógyulások :

A Feleségem megállapítása szerint az 1987-es esztendőben a sarasotai magyarokra igen rájárt a rúd. Januártól júniusig 14-en voltak kórházban s közöttük volt olyan is aki háromszor kellett, hogy a kórház létszámát szaporítsa.

Közöttük volt a Feleségem is, aki bátran vetette magát alá az igen komoly operációnak, amely nyolc, és fél óráig tartott. Valóban jó sportos szervezetének és erős akaratának köszönhető, hogy már az ötödik napon itthon is volt. - Sok dicséretet is kaptam azért, hogy a Feleségem milyen "bátor és "stramm " asszony.

Az együtt érző sok-sok jóbarátnak hálásan köszönöm azt, hogy a nehéz napokban, majd utána is mellettünk voltak.

Dr. vitéz Kemény Zoltán másodizben is kórházba került ez év folyamán. Két műtéten is átesett s a vakbél operációja igen komoly helyzetbe hozta. Sokat aggódtunk érte. Ma már otthon van s az elvesztett fontjait próbálja visszaszerezni. De legutóbb már egy partyn közöttünk is, volt.

.....
vitéz Bak András pedig harmadizben volt az idén kórházban. Ő is elég gyenge állapotban volt. Egy komplikált műtéten átesve sajnos egyik szemvilágát is elveszítette. Közben a kórházban a jobb könyökcsontja is eltört. Ma már ő is otthon van a állapota hála Istennek javul.

Mindkét bajtársunknak a jó egészséget kívánunk!

.....

Az 1940 évi csendőrhadnagyavatás. - Jobbszélen az első Budur K.

Halálozás;

Dr. boldogasszonfalvi P a á l M i k l ó s n é
sz.; Mártonhegyi Gabriella

a háború alatt önkéntes vöröskeresztes ápolónő, a Szt. László Társaság és Rend tagja, a MKCsBK és MHBK tb. tagja hosszú betegeskedés után Sarasotán 73 éves korában 1987. ápr. 3.-án elhunyt.

A temetési szertartást Ft. György Arpád tartotta ápr. 7.-én.

Nyugodjék békében!

vitéz S z e n á i J ó z s e f n é
sz.n.s. Szöllösy Erzsébet

a Szent László Társaság és Rend tagja, 62 éves korában Sarasotán 1987. jun. 1.-én elhunyt.

Temetése június 3.-án történt a szertartást Nt. Kun Gyula és Nt. Sohajda Béla ref. lelkészek végezték. a M.Kir. Csendőrség nevében vitéz Barancki Tamáska Endre, a Vitézi Rend és a Szt. László Rend nevében vitéz L. Jezierski László búcsúztatta.

Béke poraira!

B U D U R K Á R O L Y

szkv. m.kir, csendőrszázados

a Magyar Érdem Rend Lovageresztjének a hadiszalagon és karokkal, a Kis Ezüst Vitézségi Érem, a Tűzkereszt I. fokozatának egy sebesülési sávval, a Nemzetvédekmi Kereszt stb. kitüntetések tulajdonosa, -több évi hadifogság és börtönelviselése után Magyarországon 1987. május végén 73. éves korában hirtelen elhunyt.

Egy vitéz csendőrtiszt bevonult Csaba királyfi hadába!

Karcsi, emlékedet bajtársi szeretettel őrizzük!

+ + + + +

Nagy megdöbbenéssel vettem a hírt Magyarországról, hogy régi kedves barátom és bajtársam, Budur Karcsi agyvérzésben hirtelen elhunyt.

Hadiárva gyerek volt, de még az Isten is katonának teremtette.

Hogyan is irtam az egyik novellámban^{*)} Róla? - "A gyalogosok legjavából való volt Bátor Karcsi. Vele igen hamar össze-barátkoztam. Keménykötésű, zömök, félelmet nem ismerő, rámenős harcos volt. Vérbeli gyalogos. Bár én a pattantyúsoknál szolgáltam a Honvédségnél, mégis barátságunk igen közelivé és meghitté fejlődött...."

Mielőtt a Csendőrséghez jelentkezett volna Karcsi, a "Rongyos Garda" tagja is volt. Az ő csoportja harcolva át vágta magát egészen a lengyel határig. Közben sok kárt és kellemetlenséget okozva a cselákoknak. Ezen idő alatti bátor harci tevékenységeiért adományozta neki a Kormányzó Úr a Kis Ezüst Vitézségi Ermet.

Avatásunk után többé nem is találkoztunk. Csak a Honvédségi Közlönyben láthattam néha-néha a nevét. Legutóljára a galántai Csendőr Zászlóaljnál szolgált-mint később megtudtam-s igyelett belőle hős budai védő. A Királyi Vár körüli harcokban súlyos láblövést kapott. A sebe szinte úszkósodni kezdett, de nem engedte amputáltatni a lábát. Miután fogságba esett, Budáról sántán menetelt végig egészen Bajáig több száz bajtársával együtt. Majd őt is bevagonyozták s a Szovjet Unióban kötött ki.

1946 márciusában került Karcsi is abba a hadifogoly táborba, ahol én is voltam, a cseremész földön. Ettől az időtől kezdve évekig együtt voltunk s táborról-táborra együtt vittek bennünket.

1950 decemberében egy szállitmánnyal, sőt egy vagonban érkeztünk Magyarországra s ott mindjárt a Mosonyi úti börtönben kötöttünk ki. Egy darabig egy cellában is voltunk s még társaink voltak; Lám Béla cső.fhdgy., Dr. Csikvári Akos, Dr. Belinszky Olivér rő.szds-ok s Fischer Akos rő.fhdgy.- Válogatott legények.- Csillag-Stern ÁVH-s főhadnagy az ujonnan elkészített kurta -vas bilincset mindjárt Budur Karcsin szentelte fel. Jó pár órát töltött le Karcsi a börtön pincéjében, hogy ha esetleg jajgatna, vagy ordítana, mi ne hallhassuk. Karcsi nemcsak a fronton, de a börtönben is keményen viselkedett.

Majd a sors úgy hozta, hogy a kazinczbarcikai kényszermunkatábor "híres" föld alatti börtönében is együtt voltunk lakói a 18 cellának. 1953-ban együtt voltunk véd alatt, a "kommunista államrend megdöntésére való szervezkedésben". Igmen aztán Karcsit egy napon elvitték ismeretlen helyre. Többet nem hallottunk róla.- Majd későbbi beszivárgott hírek szerint miután bennünket szabadlábba helyeztek, neki még a nyakába sóztak egy pár esztendőt.

Csak 1957 után, miután az USA-ba érkeztem, kaptam újra híreket Karcsi felől, hogy büntetésait letöltötte s "szabadon" igen visszavonultan él. Karcsiról is elmondhatjuk, hogy igazán a csendőrségi jelszó szerint élte le hányatott életét.

HIVEN, BECSÜLETTEL, VITÉZÜL !

Baranchi Tamáska István;

* * *
Mária húgom halálára.

Szeretett húgom Mária
Befejzete földi életét.
A halál hamar magához hívta
S lezárta örökre két szemét.

Itt hagyott mindent, mindenkit
Mikor utolsó útjára kelt,
Sírás, szokás már nem segít
Csak a szív az ami nem felejt.

Emlékét örizzük amíg mi élünk
Ő a mennyekből vigyáz reánk
Amíg mi mind ott megérkezünk,
Ahonnan jöttünk; s túlvilág.

56-osok figyelmébe; (Magyar Nemzet); "A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa Piros Lászlónak, a Szakszervezetek Csongrád Megyei Tanácsa Elnökének 70. születésnapja alkalmából, több évtizedes kiemelkedő munkássága elismerésül az Április Negyediké Erdemrendet adományozta".-

Micsoda ország, micsoda rendszer, micsoda világ lehet az, ahol a céges gyilkosok, a népre lövő volt fővösök állami nyugdíjat huzhatnak és megbecsült polgárként élhetnek bántatlanul? Mert Piros Lászlónak a haja szála sem görbült meg 1956 miatt és sohasem állították bíróság elé a galádságokért, amelyeket akkor elkövetett a magyar nép ellen.

Ellnekezőleg. Volt büntársai- Kádár és köre- elérkezettnek látták az időt arra, hogy megjutalmazzák érdemeit és rendjellel mutassák ki, mennyire méltányolják élete "munkásságát." Az ember valósággal fizikai undort érez, ha arra gondol, hogy egy ilyen kiérdemesült gyilkosnak kitüntetést akasztottak a nyakába. Holott kötelet érdemelne."

/ F. M.H. /

.....

Lapzártakor Kanadából;

A náci-vadász Wiesenthal egy 6.000 nevet számláló névsort adott át a kanadai hivatalos forumnak. / a 6-os a kabala szám; 6 ezer, 6 millió / A kanadai hatóságok ebből csupán 20 személy ellen indítottak eljárást. Amennyiben ezekben az esetekben a bűncselekmény bebizonyosodik, azokat a kanadai bíróságok, kanadai törvények szerint fogják elítélni, de idegen államoknak nem adják ki őket.-

.....

A FBH-ra a következő önkéntes adományok érkeztek;
v. G.A. \$ 10.00., D.J. szds. \$ 20.00., Z.J. szds., \$ 10.00.,
Dr.v.K.S. \$ 10.00 és v. N. E. szds. \$ 5.00.
A beküldött önkéntes adományokat a Szerkesztőség hálásan köszöni.

A FBH V. évf. 2. száma lezárattott 1987, július 20.-án

Összel kerül ki a nyomdából egy Rendi Nyilvántartás, amely 133 évre terjedő gyűjtés 222 családból származó Johannita lovag életrajzi összefoglalását, családjuk történetét és nevezetesebb tagjait, címerüket és a rájuk vonatkozó szakirodalmi említések bibliográfiáját tartalmazza; -

Cím: Endre v. Tamáska de Baranch
2621 Woodgate Lane
Sarasota, FL 34231. USA.

Közli továbbá mintegy száz haldanvált lovag arcképet. A közel 600 oldalas mű a történelmi visszajelentés során több ezer személyt említ, akik az egykori magyar társadalom gerincét s annak főként protestáns vetületét adták.

Következésképpen a Nyilvántartás nemcsak az érdekelt Johanniták hanem a történelmi magyar társadalomszerkezet iránt érdeklődő valamennyi művelt ember számára értékes és egyedülálló kézikönyv.

/ A könyvet Európában nyomják. /

ERTED ETT

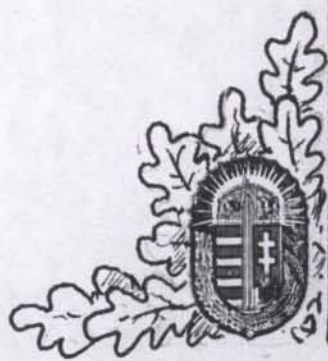
FLORIDAI BAJTÁRSI HÍRADÓ

V.B. TAMÁSKA

V. évfolyam, - 3. szám. (1987)

vitéz Baranchi Tamáska Endre

VITÉZ DUSKA LÁSZLÓ

Október 12.-én egy bajor kislelben, a Stranberg tó partján kaptam a leűjűbű telefonhirt, hogy vitez Duska László hirtelen elhunyt.

A hir rövid volt, de annál megdűbbentűbb. -Lelki szemem elűtt megjelent Laci barátom és bajtársam....

Hűditetteit s hűrűt meg otthűn a hűborű alatt jól ismertem, az emigráció-beli kivűlo tevűkenysűgeit pedig műr idekinn a szabad földűn tapasztalhattam.-1957-tűl, mint az MHBK tagja kűzeli barűti viszonyba kerűltem vele. Ő volt egyike azoknak a honvűdeknek, aki a csendűrűkkel a legmelegebb barűti és bajtársi kapcsolatot nemcsak megteremtette, de azt hűen űpolta is.

Elűszűr csak levelezűs űtűjűn tartottuk a kapcsolatot, azutűn pedig elűjűtt ez alkalom, hogy Calgaryban kezűt szorithattunk egyműssel.- Botond vezűr jelent meg kűpzeletemben- mikor szemekink talűlkoztak,- aki buzogűnyűvűl be merte verni Bizűnc kapujűt a gűrűgűk nagy űmulatűra.... Duska Laci is kis termetű volt, de annál nagyobb volt benne a lűlek, a hezaszeretűt űs a magyar hűsi virtus.

Most az emigráció-s lapok egyműsűtűn írűk Rűla a nekrológot. Ūjűt űn sem írűhetek, de röviden meg kell emlekezűnem, hogy Duska László hogyan is írűta bele a nevűt a magyar honvűdsűg, a magyar hűsűk tűrtűnetűbe.

Mint parancsnok, a Don mellett a kűvetkező beszűdet intűzte katonűi-hoz;

" Fiuk ! A mi ezredűnk Zrinyi Miklűs nevűt viseli. Tudűtűk, hogy ez a nűv mit jelent ! Mindnyűjűn ismerűtek szűgetvűr tűrtűnetűt ! Akkor leszűtek műltű unokűi a szűgetvűri hűsűnek, megmutatűtűk, hogy Ti vagytűk az ostrogoshski hűsűk !"

űs a fiuk megűttek.

".... Alig kel Duska szűs. a gűppűkűtűl, amikor kűzvetlenűl mellette robban egy orosz akna. Mindenki meg van gyűzűdűve rűla, hogy elesett, mert smint a fűst szűtoszűlik, fekve marad. Mire a zűszűlűalj-tűrűzsbeliűk oda-futnak, megűhoz tűr a robbanűs okozta kűbulatbűl. Felugrik. Arca csupa vűr, homlokűt sűrolta egy repeszdarab. Ellenben 3 repeszdarab rűzsűtosan a mellűbe fűrodott. űgy-űgy repesz megakadt a vűllacsontűjűn űs a bordűk kűzűtt, mig egy darab behatolt a mellűregbe. Sebesűlűsűt azzal jelenti ez-redparancsnokűnak, hogy csoportűa harcűt tovűbbevezti...."

* * *

A honvűd vezűrkar fűnűkűnek vűleműnyezűse, valamint a Katonűi Műria Terűzia Rend javaslatű alapűjűn a Korműnyzű Ūr az olsűn-i fűgyvertűnyűrt Duska Lászlű szűs-nak a Magyar Tiszűi Arany Vitezűsűgi űrmet adoműnyozta, mint a m.kir.honvűdsűg megűyedik tagűjűnek, az alűbbiűkkel indokolva;

Duska Lászlű szűs. a fűntebb ismertűtetűt fűgyvertűnyűvel kitűhűttette megűt űzűltal, hogy;

a./ a nagy cűlt szemlűűtt tarva, helyűs helyzetmegűtűlűssel, a kapott parancsűal ellentűtűben nyugat helyűtt, dűli irűnyű tűmadűsra hatűrozta el megűt,

b./ az űj irűnyű tűmadűs sikerre vezetűtt űs lehetűvű tette a hadoszűtűly tűbbi csapatűinak az ellensűges gyűrűbűl valű kitűrűsűt,

c./ a tűmadűs vűgrehűjtűsa alatt zűszűlűaljűnak űlűn harcolva, vitez megűtartűsűval űs szeműlyes pűldűjűval alűrendűltűjeit megűval ragadta,

d./ az egűsz fűgyvertűnyűt, nem sokkal a tűmadűs megűnditűsa elűtt kapott hűromszűros repeszdarab sebesűlűssel hűjtotta vűgre.-

* * *

/csűnd-űr-szem/

F ü r y L a j o s ;

Söprik a pápai utcát ...

=====

Gyurkovits István huszár géppuskás százados behívatta a négy önkéntest a század irodába és így szólt hozzánk.

-Az osztráhtól két önkéntest kell Pápára küldeni géppuskás tanfolyamra, -van önkéntes jelentkező, vagy kisorsoljátok ?

Abban az időben kezdődött Cegléden az aratású szabadság, aztán sokat jártam a Gubody kertbe Tecaival, semmi kedvem nem volt Pápára menni.

A sorsolás azonban ellenem döntött és Kovács Feri önkéntes társammal az nap este búcsuzni indultunk a Gombos Lajos utcába, itt lakott Hornyák Teca, meg Anni, - akkoriban a legszebb két lány az egész ceglédi hártárban.

A reggeli vonattal indultunk Ceglédről és bőröndjeink meg a katonai zsákokba csomagolt felszerelésünk, karabély, tenyérnyi széles komiszkard, gázálarc, kerekas Arpád sarkentyűk, gyalogsági eső, szurony, tölténytaszkák és hasonló tárgyak a zsákokban, mi pedig megaskergű uszizmában, hasított zubbonyban ültünk a vonaton.

Budapesten először a szüleimhez mentünk, utána Kovács Feri keresztanyjához Zuglóba, azután betévedtünk a Baross kávéházba és Csáky Lola dizó, bűgő hangjában gyönyörködöttünk. Olyan szépen énekelte az akkor divatos nótát.

... Orgonavirág, oly érve az én szívem...

Hajnalban csak úgy tudtunk megmenekülni a katonai őrzérettől, hogy egy szürketaxis átlátva a helyzet komolyságát, kivitt bennünket a Keleti pályaudvarra és éppen csak hogy felkapaszkodtunk a bécsi gyorsra.

A kalauz Győrben keltett fel és az alúljárón átvergődöttünk a pápai személyvonatra.

Szomorúan nézegettük a vidéket. Erre még zöld volt a gabona, Cegléden meg már arattak.

Kovács Feri körösi gyerek volt és felsőhajtott.

- Milyen gyönyörű szép is az Alföld, ehhez a heppehupás Dunántúlhoz képest, aztán nyomban két képeslapot megirt Ancinak és bélyeghiányában sebredugta.

Még fent volt a nap, amikor Pápára beérkeztünk.

Zsákjainkat már lerakták a vasutasok és a forgalmi irodából telefonáltunk a laktanyába, hogy küldjenek ki egy kocsit.

Amíg a huszár-kocsi megjön, előbb a restiben, aztán az állomás környékén széjjel néztünk és megállapítottuk, hogy csinos város.

Szép gesztenyefák szegélyezték az árnyékos széles utat, amely az állomástól a városba vezetett és hidak alatt kis petak csevergött.

Megállapítottuk, hogy nem hiába mondják, hogy söprik a pápai utcát, de bizony meg is látszott, olyan tiszta volt, mintha éppen akkor söpörték volna.

Mi érkeztünk utólsónak, valószínűleg Csáky Lola miatt, mert a soproniak, nyiregyháziak, pestiek már két napja megérkeztek, még a két szentesi is.

Igen szomorú hangulatban találtuk a társaságot.

Feküdtek az égyeik fekete viaszos vészonzján és a mennyezetet nézegették, ahol a legyek mészáltak.

.... Olyan ez, mint az idegenlégió. Reggel négykor kelés, aztán lehet kivonulás Tevelre. Ott délig egyebet sem csinálunk csak leszedjük a lovekról a géppuskát, meg visszarakjuk teljes rajta-rajtában, aztán ezt gyakoroljuk. Délután ugyanezt gyalog. Aztán elméleti kiképzés és gázálarcban, sötét szobában kell a géppuskát szétszedni és összerakni. Vacsora után meg éjjeli gyakorlat a szőlők alatt. Itt van ez a gyönyörű szép város,

tisztára söpört utcáival és pörtében bánatózó lányaival és mi nem mehetünk ki...

Kovács Ferinek láttam az arcán azonnal, hogy nagyon elszomorodott.

Egymás mellett volt a két égyünk és Feri fejét csóválva ült a szalmaszékján szélén.

Másnap magunk is meggyőződünk, hogy bizony igazat mondtak.

A legteljesebb vágásban el kellett rugnunk a kengyeleket, aztán átülve a ló nyakát, kiugrani a nyeregből és addig csüngeni így a ló nyakában, amíg az okos állat megállt, akkor aztán gyorsan le a géppuskát, rakaszokat és behevederezni és aztán ugyan olyan gyorsan vissza.

Természetesen közben voltak kisebb nagyobb akadályok, így valamelyikünk lábba fennakadt a kantárszárban, vagy előbb leugrott, mint a ló megállt, vagy nem málháza fel jól a géppuskát és amikor elindultunk lecsúszott a lóról.

Szombaton akérmilyen holtfáradtak is voltunk szeretttünk volna kimeneni a városba, mert untuk nagyon a kantini hosszúlépéseket.

Igen ám, de becsapott a ménkö, ugyanis Kovács Feri engedély nélküli kiment a laktanyából, Hanzélyi Pista pedig "eltévedt" az éjjeli gyakorlaton és csak másnap kivonulásra érkezett meg. Az egyik öreg Schwartzlose géppuska zárócsapját is elvesztettük, a gyakorlat sem ment jól, mert a pokróc alatt Balázs Laci fordítva rakta össze a géppuskát, így az egész tanfolyamunk laktanyafogságot kapott.

A július Pápán is forró és az öreg szederfák eprei körül döngtek a darazsak és a legyek.

Eppen aludni akartam, amikor Kovács Feri megdöngtetett.

- Jó barátom vagy ? vagy pedig nem ? - mert nagy bajban vagyok és kikell hogy segíts ?

A melegtől álmosan és kábán néztem Feri arcába.

- Mennyi kell ?

Elháritólag intett a kezével.

- Nem pénz, egészen más. Legsúlyosabb bejtársi kötelességed kiségetni a bajból. Te tudsz németül ? na azért kellesz most nekem. En latint, meg görögöt tanultam csak, abban is pótlót.... figyelj ide, a multkor kihuztam az állomásra, aztán megismerkedtem két bécsi lánnyal. Itt vakációnak, mit mongyok neked, olyan kis dirndlis Erdeberek, szökek és egy szót sem tudnak magyarul...

- Akkor hogyan ismerkedtél velük...

Kovács Feri kidüllesztette a mellét.

- Azért ne nézz ennyire butának, mert nem vagyok pesti, hát csak el tudtam nekik mondani, hogy hét órákor és mutattam az ujjamon, itt az állomás előtti allében randevu. Nevettek, de megértették. Még sok mindent beszéltek, de én csak bólogattam mindenre, mert úgy járt a nyelvük, mint a kecskeméti telige, ha kocsisa elitta a kenőcs árát. Aztán ehhez kellesz most te...

- Mihez ?

- Ehhez. íze hát tolmácsnak... meg ugye a lányok ketten vannak és így mink is ketten leszünk, aztán én beszélek magyarul és te pedig majd tolmácsolod mindakettőnknek.... persze a szeplős lányt én választom, ugye én ismertem meg, tehát ez, amugy is alacsonyabb és moletebb...

Befordultam a fal felé és aludni próbáltam.

Feri azonban megrántott.

- Hát látod ilyen vagy, ha bajban vagyok, akkor vége a barátságoknak és nem segítesz, könnyű bejtársiaszkodni, mikor minden jól megy, de amikor meg kellene mutatni...

- Nézd csak Feri, leírom egy papírra, hogy mit mondj, aztán majd onnan felolvasod, meg az irodából kihozzuk a Kelemen - zsebszótárt és azzal majd elboldogulsz.

- Nem lehet, jönnöd kell...

- De hát laktanyások vagyunk, minden pillantban fújhatják a sorakozót, aztán baj lesz...

- Arról már gondoskodás történt, egy üveg ceglédi kisüstiért Michalovits Guszti, meg Hansági Pista lemennek helyettünk és különben is Tasnádi Kovács Feri a laktanyás tiszt és az nem fuvat...

Addig, addig rimánkodott Feri, míg végre felöltöztam és hátul a trégyakapunál kísértáltunk a laktanyából..

Igyekeznünk kellett és Feri már messziről integetett meglátva a lányokat, azonban be kellett húzódnunk az árnyékba, mert Feri zavarában egy szakaszvezetőt századosnak nézett.

Csakugyan csinos volt a két bécsi lány és nekem jutott Elfi, Feri pedig Gerdához csatlakozott.

Kerestünk egy padot és megindult a társalgás.

Feri minduntalan bökdösött.

Kérlek szépen légy szíves megmondani Gerdácskának, hogy imádom azt az elefántcsont színű könyököt...

- Nem tudom, hogy mondják elefántcsont...

Végre a lányok indítványozták, hogy nekik menni kell és mi szomorúan kísértük és gyanutlanul. Az alezredesünk lányainak a vendégei voltak és éppen akkor értünk a kert elé, amikor a színes, lámpionos kerti ünnepély megkezdődött. Mi észnélkül búcsuzni akartunk, de az alezredes úr, nevetve rágta a szivarját és beinvitált bennünket.

- Na önkéntesek, gyertek ti is...

Beültött a menkü.

Láttam, hogy Feri elsápadt és dadog, de nem lehetett ellent mondani. Odabent már egy társaság és a sok tiszt közt Imre Dénes százados, a mi tanfolyamparancsnokunk is ott ült az egyik ernyő alatt.

Úgyes mozdulatokkal sikerült kikerülnünk a figyelmét és a kert árnyékos bokrai közé húzódtunk.

- El kellene búcsuzni a lányoktól, így mégis nem mehetünk el, megérázd meg nekik, mi a helyzet...

A terraszbetonján táncoltak.

Feri kétszer odatisztelgett a lányoknak, aztán hátul a Haidecker kerítésén átmentünk, miközben a két farkaskutya fogcsikorgatva ugatott utánunk. Hazafelé aztán zihálva elmesélte Feri, hogy neki volt egy rossz érzése, de nem merte velem közölni, nem babonás ugyan, de határozottan hisz abban, hogy az azért van, mert amikor búcsuztunk Hornyákoknál, Tece megfenyegetett bennünket, hogy ha kikezdünk valamelyik pápai lánnyal, hát majd látjuk a következményeket és ime itt van, pedig nem is pápai, hanem bécsi lányok voltak...

Azán vége volt a tanfolyamnak és visszamentünk Ceglédre.

Utoljára, amikor Pápan jártam, minden nagyon szomorú volt. A hedi körhöz ablakból néztem az utcákat, senki nem söpörte. Batyukkal a hátukon futottak az emberek és a szép pápai utcák tele voltak romokkal.

- - -

A "von" és "de".

Azt hiszem, távol szeretett Hazánktól sok furcsa eset adódik. Az ember sokszor nem tudja, hogy nevéssen rajta, vagy mérgeledjön. - En inkább az előbbit választom, mert jobb jókedvűnek lenni, mint bosszankodni.

Namrégiben olvastam egyik magyar újságban egy apróhirdetést, amely szerint Mr. V.A. LAKI örökbecfogsága esetében előnevet és művészi családi címet hajlandó cserébe adni. - Ez aztán döfi! - mondták odaheze valaha. - Mindenestre a nevezett úr igen magas pozícióban lehet, hogy királyi felségjogokat gyakorol. Talán kedvet kapott von Anhalt hercegtől - Zsa Zsa lagujabb férjétől, aki egymásután úti lovaggá ezeket a balekeket, akik hajlandók 50.000 Dollárt legombolni neki.

Otthon címet és nemesi rangokat, előnevet csak a megkoronázott király adományozhatott Magyarországon. Erdélyben pedig ugyancsak a felségjogokkal rendelkező Fejedelem is, amikor Erdély önálló állam volt.

Hát igen, ahogy telnek az emigrációs évek, annál több furcsasággal találkozik mindennap az ember a magyarok között is. Így tehát nem is szabad ezeken már megdöbbsenni.

.... Jól emlékszem arra, amikor már az ötödik évet tapostuk a szovjet hadifogoly táborban Voronyezsben. Elég sokan voltunk együtt tiszték is. Közöttünk volt Babits Gyula méneskeri ezredes is. Őt már nyugállományból hurcolták el az oroszok hadifogságba. - A többi idősebb törzstiszt is megadta neki a tiszteletet s "Gyula bácsi"-nak szólították. - Az öreg Babits ezredes az oroszoknak így mondta be mindig a nevét; Polkovnyik von Babits", míg a német tiszteknek így mutatkozott be; "Oberst von Babits."

Egy alkalommal aztán a törzstiszteket kihajtották fűzfavesszőt szedni a Don partjára. Közöttük volt az öreg úr is. Majd délután mindegyikük nagy köteg vesszővel vonult be a táborba. - Egy starzsina (törzsrőmester) beteltele őket egy nagy terembe s elkezdte tanítani az öregeket fűzfavessző kosár fonásra. Lassan láttak neki a különleges munkának. Egyszer a nagy csendet Sodró László ezredes törte meg. Odafordult az öreg úr felé s csak ennyit mondott. Most már elhiszem Gyula bácsi, hogy "von" vagy. Majd egy kis szünetet tartva ennyit mondott; Kosarat fon Babits! - Az öreg úr idegesen megsimogatva szép hosszú Demjanich szakállát, mérges tekintetet vetett Sodró ezredesre, de szó nem jött ki a száján. A többiek is harapdálva szájukat, magukba fojtották a nevetést, mert nem skarták Gyula bácsit megsérteni.

..... Már kinn Amerikában történt az egyik jámbor magyarral. Olyan munkahelyen dolgozott, ahol a főnök öreg amerikás magyar volt. - Egyik napon nagy lihegve toppant be otthonának ajtaján s hadarta gyorsan a felesége elé, hogy megy azonnal a nyomdába névjegyet csináltatni. Az asszony kerekre nyílt szemekkel hallgatta, - majd megkérdezte, hogy miért. - Most már én is "de" vagyok. Volt a rövid válasz. A főnököm azt mondta nekem ma délben; -De Kovács- hogy csinálhatott ilyen nagy marhaságot! - Ebből látszik, hogy már ő is tudja, hogy nem is vagyok olyan skármiféle Kovács. -

Igy emelkedtek, illetve emelkednek itt kinn külföldön egyesek a ranglétrán. - Vonalas Jéskából, Mr. John von Álas, Demeter Miklósból pedig Mr, Nick de Meter lett. De még tudnám sorolni az új USA-beli nemesek névsorát. Szólás mondás itt Amerikában, hogy vannak közöttünk "hajó doktorok és "hajó mérnökök". Hát ha már ilyenek vannak miért ne lehetnének "hajó nemesek és főnemesek" is.

Egyik alkalommal egy magyar társaságban az egyik csinos fiatal asszony csak úgy megjegyezte, hogy tulajdonképpen neki a "Méltóságos Asszony" cím jár, mivel a férje lengyel grófi leszármazott. - Hirtelen megkérdeztem a férje nevét. A válasz rövid volt; Mitfizecki. Tudtára adtam mindjárt, hogy ennek a családnak az utolsó férfitagja a török elleni háborúban esett el s csak a szíve pihen egy sztaniszlai templom oltárán egy ezüst serlegben. Így tehát ettől nehezen származhatott volna le a férje, mert közben egy pár száz év el-

telt.

Egy fiatal s befutott magyar mérnök feltűnően mutogatta köves címeresgyűrűjét, majd velükinek a kérdésére hozzáfűzte, hogy a címerük nagyon régi, még az Árpádok előtt kapták az 1100-as évek előtt. "Erre mindjárt fűlelni kezdem. Nagy csodálkozással adtam tudomására, hogy eddig a történelem úgy tudja, hogy az első címeradomány Róbert Károly királytól származik az 1320-as évből. Majd a szép nagy köves gyűrűt közelebből is megcsodáltam s hozzáfűztem, hogy abban Háromszék vármegye címere látható! - Még most sem felejttem el, hogy milyen pír futotta el a mérnök úr arcát erre. Természetes-füllenteni is tudni kell.

A lakások falán is megjelentek a "gics-címerek", mert másfajta jobb ki-fejezést nem tudok találni. Az autógumi kereskedőből itt az USA-ban címer-szakértő lett s Heraldikai Intézete (előbb autógumi garázs és raktár) már öt Dollárért szállítja házhoz a szemnél szebb ??? címereket s ha mégis va-lakinek a nevéhez nem találának címet, örömmel ajánlják fel, hogy terveznek egyet, persze nem "szivességből, hanem jó Dollárért.

Bizony csak igen kevesen tudják azt, - legfeljebb egy pár szakember, hogy otthon nem is volt olyan könnyű nemességet, címet, címet, előnevet i-gazoltatni. Sokszor több évi kutatás és pár tucat okmányt is kellett ahhoz a kérvényhez benyújtani. De még ilyenkor sem történt az meg egyik napról a másikra. Nagy költőnk, Arany János nemességének igazolása éppen 60 évig tar-tott. Tehát megkezdte a nagypapa, s elnyerte az unoka.

Igy ír egy otthon megjelent újság is; "Manapság azonban világszerte ter-jedőben van a nemesi rangok használata s hazánkban is reneszánszát éli az őskutatás, amelynek különös kinövéseként a legváratlanabb helyzetekben és pozíciókban találkozhatunk albárokkal és : algrófkisasszonyokkal," - Majd így ír tovább; "Az Egyesült Államokban és Ausztráliában találkozhatni olyan hazánkfiáival, akik teljesen alaptalanul bárónak, grófnak adják ki magukat. Sokszor nemcsak egy főnemesi családdal azonos családnévhez fűzik a rangot, (ez a leggyakoribb és legkézenfekvőbb), hanem olyan családokhoz is, melynek sohasem volt főnemesi rangja. "A " jogosulatlan ranghasználat" másik válto-zata, amikor egy főnemesi család köznemesi ágának tagjai kezdik el viselni a rangot." -

Szóval bánjunk "csinján" a szabadföldön élő új nemesekkel és főnemesek-kei. De a címerek hitelessége felett is aztán lehet majd vitatkozni.

Írásomat nem a francia "Noblesse oblige" mondattal, hanem a régi magyar mondással fejezem be; "Nemes az, aki lelkében is nemes!"

-1987. -

vitész Baranchi Tamáska Endre

Ilosvai Selymes Péter

Andrások köszöntése.

" Vedd eszedben András kérlek, néked most mit szólok,
András, erős, kemény férfi, nevedről olvasok,
Az mennyei erős király hadnagyok Andrások
Hittel, reménységgel azért mellette víjhatok.!

XXX

DÍSZMENET A KIRÁLYNŐ ELŐTT

Kanada főkormányzójának gárda-százada élén.

Századparancsnok: vitéz nemes Kenyeres János
m. kir. huszár hadnagy,
kanadai gárda-kapitány.

nemes Baranchi Tamáska István
szkv. m. kir. tüzérszázados
tüzér repülő megfigyelő

A magyar honvédhez

(U. S. A. 1959. június 16.)

Büszkén, emelt fővel
délceg - daliásan.
Előre! Előre!
Nincs idő megállni,
hivatást töltünk be
honvédek, mindnyájan.

Hol a hon? Hazánkat
nincs, aki megvédje?
Elpusztul, elvérez
minden, aki magyar!
Féltő szeretettel
őrizd a hon képét
titkon a szívedbe'!

Karaforgató kezünk
ökölbe szorulva.
Meddig kell, hogy várjunk?
Tavaszig? — Hány évig?

Órtálló honvédek
el ne aludjatok,
hogyha üt az óra!
"Ha megharsan a kürt
Fegyverbe, csatába!"
Kiálts, hogy hangodat
a világ meghallja:
"Hadúr! Honvédeid
csatasorba állunk!
Rendületlen hittel
új Honfoglalásra!"

Baranchi Tamáska István

Öreg huszár

A múltban napos szteppéken jártunk,
Gyors paripákon ott vágóztunk — Huszár vagyok!
Szikár, villogó szemű hősök
Puszták lovása mind az elődök — Huszár vagyok!
Kardcsörgés szívünk szilaj nótája
Hadúr teremtett lovas csatára — Huszár vagyok!
A hajam őszül — kis pejkom fáradt —
Régi huszár elődök várnak,
Készülök Hadak útján járni,
Behívót ir már Csaba királyfi.
Sok nőt szerettem — jó bort megittam.
Ellenség ellen vitézül vívtam —
Lovat megültem, szépen nótáztam
A huszár hírnévre mindig vigyáztam.
Ha majd elér az örök álom
Csillagok útját lóháton járom —
Az égi ezredben — gondolom — várnak,
Ismernek — tudom — igaz huszárnak.

v. Kenyeres János

45 év t'vlatából.

=====

Megrendülve értesültem a "Floridai Bajtársi Híradó" V. évf. 2. számából, hogy Budur Károly szkv. csendőr szds. 1987 májusában Magyarországon 73 éves korában elhunyt.

En, aki 1942. év tavaszán a 150 csendőr rendfokozatúak egyike voltam, akiket a makói járőrtárs tanfolyam elvégzésére vvezényeltek, nagyon jól ismertem az akkor-még fhdgy. Budur Károly bajtársat, - akivel egyóldalu pertuban voltunk, mert mi magunk között csak Budur Karcsinak hívtuk-. Budur fhdgy. meg ugyanazon a nyáron szds.-t egy rendkívüli kiváló oktató tisztnek, kemény katonának és egy igazságos és melegszívű bajtársnak ismertük meg. En valami különös oknál fogva vonzódtam hozzá, pedig nem az ő szakaszában, osztályában voltam, de ott szeretem volna lenni.

1942. tavaszán mi, hogy úgymondjam öreg csendőrök, - mert a tanfolyam elvégzése után, mi akik az első húsz között (kiváló és igen jó eredményel) végeztük a tanfolyamot, egy év múlva már őrmesterek lettünk. Ez a tanfolyam a háborus viszonyok miatt elmaradt csendőrök összevont különleges tanfolyama volt.

Iskola parancsnok; volt; Jakabos István szds., még azon évben őrnagy.

I. szakasz-A osztály pk. oktató; Budur Károly fhdgy, még azon nyáron szds.

II. szakasz B osztály oktató; Dr. Képiró Sándor fhdgy, később szds.

III. szakasz C osztály-oktató; Dr. nemes Karskovics Balász fhdgy. később szds.

Később segéd oktatóként beosztva; gróf Degenfeld-Schonburg István fhdgy., Dely Benő hdgy., Szentpály Gavallér Kálmán és Vicsay Endre zls. Beosztva még Kerekes alhdgy, Turi és Markó thtts és Balázs István őrm. sport- oktató és még egy thtts, kinek nevére már nem emlékszem. Ezek voltak a különleges tanfolyam oktatói.

Most 45 év t'vlatából, augusztus 20.-én írom ezen visszaemlékezésemet, amikor is vitéz Horthy István repülő fhdgy. Kormányzó Helyettes, a keleti fronton vadászgépével lezuhant és hősi halált halt. Ugyanezen a napon 4 évvel később született Csaba fiam.

Budur Károly (Karcsi) szds. bajtársam, Te már bevonultál a Hadak Utján Csaba királyfi seregébe. Készítsd a helyet a még élő hallgatód részére, mert ha én is megkapom a behívót Csaba királyfi seregébe, én csak a Te századodban óhajtok lenni.

Most pedig bucsuzom Tőled, egykori hallgatód, a Te általad szerzett és megdallamosított énekkel, amelyet Makó utcáján a marosparti gyakorlóteréről való bevonulásunkkor oly sokszor énekeltünk- így...

Ócsendőr bajtárs, csendőr bajtárs, fel- a harcra fel,
Itt az idő, hív a Haza, menni kell.
Agyú zene, géppuska szó, a legszebb harci szó,
Győzelemre, győzelemre a csendőr való.

Főhadnagy úr, főhadnagy úr, jelentem itt vagyunk,
Szent Hazánkért, szabadságért, halni kész vagyunk.
Dolgozik már a rohamkés és kézigránátja,
Acélból van minden egyes csendőr karja.

Budur Károly szds. bajtársam, ez az ének, amit bucsuzásul és emlékül adni tudok. Mindég kemény, gerinces, meg nem alkuvó, bátor, Koppány típusu magyar voltál.

Híven, becsülettel és vitézül teljesítetted esküvel vállalt kötelességedet, ugyan úgy, mint ahogy azt mi is teljesítettük.

Híven, becsülettel és vitézül, mindhalálig !

Sarasota, 1987, augusztus 20.-án

vitéz Szendi József
szkv.cső. őrm., Vitézi hadnagy

LUDOVIKÁS TALÁLKOZÓ SARASOTÁBAN: 1987, aug.22.-én az 55 évvel ezelőtt tiszté avatott bajtársak egy részének találkozója adott alkalmat egy szélesebb körű összejövetelre, melyen ott voltak a Vitézi, - a Szt. László-és az Arpád Rend képviselői is. Az évfolyamtársakat vitéz Levalt-Jezierski László üdvözölte, majd a 32-es évfolyamelső, Lovász Olivér bs. beszélt. - "Két ludovikás gyűrű." c. novelláját vitéz Baranchi Tamáska Endre olvasta fel. Az est háziasszonyai, Oláh (Hódervény) Lászlóné és Vajda Lucy, a többi asszonnal együtt gondoskodtak a résztvevők megvendégeltetéséről. A 32-es évfolyam tagjai közül négyen tudtak megjelenni a szép ünnepségen.

* * *

Hungarian - American Cultural Association Inc.

Petőfi Club

A fenti Klub, 1987, aug. 23.-án vasárnap tartotta meg a Szt. István napi ünnepséget Sarasotában.

A misét Dr. Miskolczi Mihály piarsita atya mondta s megemlékezett a elesett hősekről és mártirokról. Katholikus és református énekeket énekelt az egybegyűlt közönség a záróimét Ft. György Arpád ny. ref.püspök, Szt. László és Arpád rendi lovag mondta.

Ezt követően a klub asszonyai a megjelent volt ludovikásokat megvendégelték. Asonkívül Dr. Köpeczi Bootz Mihály a klub alelnöke külön is köszöntötte őket.

32-es évfolyamtársak

A MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE (MHBK) 1987-
ben egy nagy mérföldkőhöz érkezett. -Ebben az évben ünnepli szerte a nagy világban minden csoport a 40 éves évfordulót.

Az MHBK kiállotta a tűzpróbát. Lelkes magyar hazafiak tették le ennek az egyesületnek az alapköveit 40 évvel ezelőtt, az akkor még igen nehéz körülmények között és erősen ellenséges hangulatban.

Minden külső anyagi és erkölcsi segítség nélkül az elvetett mag ma már hatalmas, bérébéllyes fává növekedett. Az öt világrészbe szétszóródott igaz és jó magyarokat gyűjtötte és gyűjti ma is zászlója alá.

A Szervezeti Szabályzat-ból csak két pontot említek meg;

2./ "A harcok szellem, a nemzetfentartó hősi eszmények és a magyar katonahagyományok, valamint a bajtársi összefogás ápolása a szabad magyarság körében."

6./ "Küzdelem a kommunista félrevezetés és bomlasztás ellen a szabad magyarság körében.."

- - - -

Kitüntetések:

Az 1987-es jubileumi évben az MHBK vezetősége "JUBILEUMI ÉRDEMKERESZT" kitüntetést alapított.

a./ Jubileumi Érdemkereszt I.fokozata (a Szt. Koronával ékesítve)

b./ Jubileumi Érdemkereszt II. fokozata.

1987 július havában vitéz Duska László MHBK Központi Vezető- az első között;

A Jubileumi Érdemkereszt I.fokozatával ;(Floridából)-

vitéz Levalt-Jezierski László szkv.m.kir. vezérkari őrnagyot-és vitéz nemes Baranchi Tamáska Endre szkv.m.kir. csendőrszázadost tüntette ki; (19.sz. Körlevél.)

A kitüntetetteknek bajtársi szeretettel gratulálunk !

- * - * -

Új MHBK csoport .

1987 aug. 8.-án Sarasota városában (Florida) megalakult a legújabb csoport-

"Floridai "vitéz Duska László " MHBK csoport.

Az első tisztikar;

Csoport vezető; Kiss Gábor (Orlando-Apopka)

Tb. csoport vezető; vitéz Bak András (Sarasota)

Csoport vezető helyettes; vitéz L. Jezierski László (Sarasota)

Titkár; Szentkláray Norbert (Orlando)

Sajtó előadó; vitéz Baranchi Tamáska Endre tb. "örökös" csoport vezető.

- - - - -

A Floridai "v. Duska László" MHBK csoport 1987, dec. 6a, -én tartja alakuló közgyűlését a Lakelandi Magyar Presbyterianus Templomnál.

"Magyar Istentisztelet. -Kezdeté 10.45 orakor.

Utána közös ebéd. (Ebéd után)-

A csoport gyűlése az alábbi tárgysorozattal;

1./ Csoportvezetői beszámoló, a kinevezett tisztségviselők beiktatása.

2./ 40 éves MHBK, -múlt és jövő. (v. Baranchi Tamáska Endre.)

3./ Tervek, hozzászólások, javaslatok.

4./ 1988-as találkozók ideje, helye, célkitűzései.

BORBÁLA EST. A floridai tűzerek az idén ismét megrendezik "Borbála" estjüket; 1987 december hó 4.-én esti hat órai kezdettel a Lido beachi

13.
Harley Sandcastle Hotel külön termében. Meghívók már kimentek s reméljük
hogy ez a "kilencedik" Szt. Borbála nap" is jól fog sikerülni, mint az
előző években.

1988 év februárjában pedig a "tizedik" Csendőrnapot rendezzük meg itt
Sarasotában. A Meghívók idejében ki lesznek küldve.-

- - - - -
Kórházi hírek:; vitéz L. Józsefski László barátunkat október 16-án a sara-
sotái Mémoriál Kórházban operálták. Onnan öt nap múlva hazaelegtek, de u-
tánaegy pár napra újra vissza kellett mennie. Már otthon van s szépen javul.

vitéz Baranchi Tamáska Endréné nov. 10-én esett át egy szemműtéten. Az
operáció 100 %-osan jól sikerült s látásában a "kettős látás" megszűnt s
nov. 21 óta vissza is tért munkahelyére.

* - *

Halálozás;

Dr. vitéz Duska László a maga, testvérei és a rokonok nevében mély
fájdalommal, de Isten akaratában megnyugodva tudatja,
hogy a szeretett és övéit odaadóan szerető jó apa, nagypapa és rokon,

DUSKA LÁSZLÓ

m. kir. vkb. honvedszázados, a Magyar Tiszti Arany Vitézségi Erem
a hadidíszítménnyel, a kardokkal és más háborús és békebeli bel- és külföldi
kitüntetések és érmek tulajdonosa, a Calgary-i Árpádházi Szent Erzsébet
Egyházközség alapítója, volt elnöke, a Magyar Harcosok Bajtársi Közösségének
egyik első szervezője, calgary-i alapítója, csoport- majd választott központi
vezetője, az Európai Frontharcos Szövetség (Párizs, Franciaország)
igazgatótanácsának, a Souverain Szent László Társaság és Rend (München,
Nyugat-Németország) 1960-ban meghívott, a M. Kir. Csendőr Bajtársi közösség
tiszteletbeli, több más emigrációs lovagrend és egyesület tagja, a Széchenyi
Társaság, a torontói egyetemi Magyar Könyvtár és Tanszék alapító
vezérigazgatója, geofizikus, hivatásos mérnök (P. Eng.) Clevelandban (OH.,
USA), a kórházban, 1987. október 1-én, váratlanul 75 éves korában csendesen
visszaadta lelkét Teremtőjének.

A család, barátai, bajtársai 8-án, 7.30-kor imádkoztak az Árpádházi Szent
Erzsébet templomban lelke üdvéért. Temetése másnap, 9-én, ugyanonnan,
a gyászszertartás után a Saint Mary temetőbe, 1979-ben elhunyt szeretett
édesanyánk mellé.

Gyászolják fia dr. vitéz Duska László, felesége Veronka, leányai: Szojka
Lórándné született Duska Adrienne, Nikli Gusztávné született Duska Emese,
Szakony Andrásné született Duska Éva Mária, élettársaik, tizenhat unokája,
testvérei: id. Duska György és Duska Margit, kiterjedt rokonsága, barátai,
bajtársai Kanadában és másutt.

A virágmegváltásra szánt adományokat kérjük az Erdélyi Bizottság megsegítésére
küldeni az alábbi címre:

Committee of Transylvania, Erdélyi Bizottság, c/o Mr. J. Dániel,
5920 Buckthorn Road, N. W., Calgary, Alberta, T2K 2Y7, Canada.

NYUGODJÉK KRISZTUS BEKEJEBEN.

... 1987, okt. 5.-én Münchenben meglátogattam Dr. nemes fájji Fáy Gedeont, a Johannita Lovagrend Magyar Tagozatának "vezér-lő komendátorát".-

Beszélgetés közben beszámolt a Magyar Tagozat ez évi "Lovagi napjai"-ról amelyet Hollandiában szept.4-6-ig tartottak meg Utrechtben és Vianenben. A Holland Rend részéről ismét megnyilvánult a hagyományos, jóleső szeretet és megértés a magyarok, ez esetben a magyar johanniták iránt. A Rendi Kormányunk képviselőjében Albrecht von Cossel rendi főtitkár és felesége jelent meg.

A gyűlésen 23 magyar johannita lovag és várományos vett részt.

A Souverain Máltai Lovagrend képviselőjében Uchritz-Amadé Antal gróf szerzetes lovag vett részt. Mint új lovagokat avatták fel; Dr. Gyergyay Ferenc, Dr. Hajós József és báró Bánffy István urakat.

A Rend svéd ága 50.000 svéd koronát, míg az Ürmester pedig 10.000 Német Márkát adományozott a Magyar Tagozat "Actio Transylvanicae" céljaira.

A hazalátogatók figyelmébe; (otthon minden már olyan jó s nagyszerű... stb) -levélrészlet (1987, nov. 16.)

"Azt hiszem, mi igen nehéz évek elé nézünk, nem is csinálnak belőle titkot. A fix jövedelmük megint olyan nyomorúságba kerülnek, mint amilyenben hosszú ideig voltunk..."

"közben Varju-lapomon is megfordultam, sokszor ám a huszárvevlékművön idegen a kép és a felírás, mint Jézus idejében az adópénzen..."

"a kondorosi csárda mellett is elmentem néhányszor, csak a gulyák és kondák elárvultak, mert a tereletgőzik Rákosi alatt mind elmentek ávósnak"- (1987, okt. 30.)

Csek azt nem tudom megérteni, azok, akik mindent olyan szépnek látnak s tapsztalnak, miért is jöttek ki, vagy ha már mazamennek, miért is nem maradnak otthon véglegesen.-

A FBH-ra a következő önkéntes adományok érkeztek; v.A.A.Z. ezds. \$ 10.00, dr. Sz.K.szds. \$ 10.00, P.I.fhdgy. \$ 5.00, v.B.Z. fhdgy. \$ 11.07, v.A.A.Z. ezds. \$ 5.00 és v. Sz.J. \$ 5.00.-

A beküldött önkéntes adományokat a Szerkesztőség hálásan köszöni.

A FBH V. évf. 3.számú lezáratott 1987, november 30-án-András napján.

Minden egyes bajtársamnak KELLEMEK KARÁCSONYT és Boldog Újszvetendőt kívánok !

Cím; Endre v. Tamáska de Baranch
2621 Woodgate Lane
Sarasota, FL 34231 . USA.

Captain the Chevalier
Endre v. Tamáska de Baranch
2621 Woodgate Lane
Sarasota, FL 34231 USA

